

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Número 93

I Legislatura

Barcelona, 22 de juliol de 1982

SUMARI

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

H. INTERPELLACIONS I MOCIONS

1. INTERPELLACIONS

a) Interpellacions que s'anuncien

— Interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals, que formularà el Diputat I. Sr. Albert Alay, del G.p. d'Esquerra Republicana (Reg. 4553).

3581

I. PREGUNTES

3. PREGUNTES A RESPONDRE PER ESCRIT

a) Preguntes que es formulen

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'actuació dels Rolling Stones que era prevista a Barcelona, formulada pel Diputat I. Sr. Daniel Terradellas, del G. Socialista (Reg. 4551).

3582

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre els serveis de nefrologia i els clubs de diàlisi, formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del G. Socialista (Reg. 4559).

3582

b) Respostes a preguntes formulades

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament

sobre la situació del personal no docent dels instituts de batxillerat, formulada pel Diputat I. Sr. Felip Lorda, del G. Socialista (Reg. 4406; BOPC, 88, 3410). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4552).

3583

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre el servei d'urgències de la Seguretat Social de Terrassa, formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del G. Socialista (Reg. 4413; BOPC, 88, 3410). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4554).

3584

— Pregunta al Consell Executiu sobre els plans d'estudi de les escoles de formació del professorat d'EGB, formulada per la Diputada I. Sra. Teresa Eulàlia Calzada, del G.p. del PSUC (Reg. 4415; BOPC, 88, 3411). Resposta de l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (Reg. 4549).

3584

— Pregunta al Consell Executiu sobre inversions per a equipaments esportius, formulada pel G.p. del PSUC (Reg. 4427; BOPC, 88, 3404). Resposta de l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (Reg. 4556).

3585

— Pregunta al Consell Executiu sobre la contaminació produïda per l'empresa INBESA, a Sant Adrià de Besòs i a Badalona, formulada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista (Reg. 4429;

BOPC, 88, 3412). Resposta de l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (Reg. 4550). 3586

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre un ajut del FNAS a Torelló el 1980, formulada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista (Reg. 4475; BOPC, 89, 3456). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4555). 3588

J. ALTRES PROCEDIMENTS

3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

— Recurs previ d'inconstitucionalitat a interposar pel Parlament per impugnar la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic. Sol·licitud de Dictamen al Consell Consultiu. 3588

— Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament. 3589

— Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Fundacions Privades. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament. 3593

III. INFORMACIÓ

a) Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

— Acords interpretatius del Reglament (Arts. 38.3 i 128.8). 3601

— Norma supletòria per a la interposició de recurs previ d'inconstitucionalitat. 3601

b) Activitat parlamentària

b.1) Reunions tingudes i qüestions tractades 3601

b.2) Relació de documents entrats a la Cambra 3601

d) Règim interior

— Convocatòria de proves per a proveir una plaça de xofer del Parlament. 3603

f) Dictàmens del Consell Consultiu de la Generalitat

— Dictamen del Consell Consultiu de la Generalitat sobre l'adequació a l'Estatut d'Autonomia del Dictamen sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el procediment per al canvi de noms dels municipis de Catalunya 3604

h) Rectificacions per error tipogràfic 3607

IV. ÍNDEX DE TRAMITACIONS 3608

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

H. INTERPELLACIONS I MOCIONS

1. INTERPELLACIONS

a) Interpellacions que s'anuncien

INTERPELLACIÓ AL CONSELL EXECUTIU SOBRE ELS INCENDIS FORESTALS

QUE FORMULARÀ EL DIPUTAT I. SR. ALBERT ALAY, DEL GRUP PARLAMENTARI
D'ESQUERRA REPUBLICANA (Reg. 4553)

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de juliol de 1982, d'acord amb l'article 123.3 del Reglament, ha admès a tràmit la interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals, que formularà el Diputat I. Sr. Albert Alay, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana (Reg. 4553).

Per donar compliment a allò que disposa l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar aquesta interpellació en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 1982

Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

Albert Alay i Serret, Diputat del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, d'acord amb el que disposen l'article 123 i següents del Reglament de la Cambra, presenta al Consell Executiu, per tal que li sigui donat el tràmit corresponent davant el Ple, la següent

INTERPELLACIÓ

La proliferació d'incendis forestals arreu de Catalunya, però molt especialment al cinturó de Barcelona, preocupa el nostre país per la sistemàtica i persistent aparició de focus en diversos indrets dels boscos afectats; per la simultaneïtat dels incendis;

perquè és difícil d'acceptar que es puguin haver produït de manera fortuïta en tan poques hores, i també perquè aquests boscos a proximitat de Barcelona constitueixen una defensa natural contra la pollució atmosfèrica. A més, s'ha parlat de la presència d'encaputxats i s'han indicat senyes d'automòbils suspects presents a les zones d'incendi, i, en fi, s'ha plantejat el problema de si podia haver-hi relació de causa a efecte entre la declaració com a parc natural del massís del Garraf i els incendis en aquella zona, o si la pompa d'alguns actes de la campanya «Forestal Estiu 82» empresa pel Consell Executiu podia haver atiat passions i incitat al sabotatge.

Com que, de cara a evitar que fets tan lamentables puguin reproduir-se amb la mateixa magnitud, cal prendre mesures polítiques i tècniques adequades, el Grup parlamentari d'ERC desitja saber quins són els propòsits del Consell Executiu respecte a aquesta qüestió, i a tal fi formula la següent interpellació:

Quins són els propòsits del Consell Executiu en relació amb la prevenció dels incendis forestals i, en particular, sobre els punts següents:

- a) La investigació per a descobrir els possibles autors dels incendis si és que tots o algun d'ells han estat intencionats.
- b) L'organització d'un servei realment eficaç de detecció i extinció d'incendis forestals.
- c) El repoblament de les zones afectades.
- d) L'evitació de la interferència d'interessos urbanístics en els plans de repoblació.

Palau del Parlament, 9 de juliol de 1982

Albert Alay i Serret
El Diputat

I. PREGUNTES**3. PREGUNTES A RESPONDRE PER ESCRIT****a) Preguntes que es formulen****PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT**

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de juliol de 1982, d'acord amb l'article 127 del Reglament, ha admès a tràmit les preguntes tot seguit especificades, per a les quals es demanava resposta per escrit.

Per donar compliment a allò que estableix l'article 89.2 del Reglament, s'ordena de publicar aquestes preguntes en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

— Pregunta al Consell Executiu sobre l'actuació dels Rolling Stones que era prevista a Barcelona, formulada pel Diputat I. Sr. Daniel Terradellas, del Grup Socialista (Reg. 4551).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre els serveis de nefrologia i els clubs de diàlisi, formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del Grup Socialista (Reg. 4559).

Palau del Parlament, 14 de juliol de 1982

Heribert Barrera

President del Parlament de Catalunya

**PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU
SOBRE L'ACTUACIÓ DELS ROLLING STONES
QUE ERA PREVISTA A BARCELONA**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
DANIEL TERRADELLAS, DEL GRUP SOCIALISTA
(Reg. 4551)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Daniel Terradellas i Redon, Diputat del Grup Socialista, fent ús d'allò que es disposa als articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formula la següent pregunta al Consell Executiu per tal que sigui contestada per escrit.

El Reial Comitè Organitzador del Mundial de Futbol tenia previst organitzar, conjuntament amb altres entitats, un concert del conjunt anglès Rolling Stones a Barcelona, el dia 9 de juliol.

Aquest concert no s'ha pogut dur a terme, segons informacions de la premsa, per la negativa d'un club a deixar el camp de futbol, que, segons els organitzadors, era l'únic lloc de Catalunya adient per al concert.

És ben notori l'interès del Consell Executiu a incidir en els actes organitzats amb motiu del Mundial 82, que posa de manifest la voluntat d'aprofitar aquests esdeveniments per tal que diferents sectors de la societat tinguin ocasió de gaudir d'una sèrie d'espectacles i activitats. En canvi, quant a l'ac-

tuació dels Rolling Stones, no hem observat que el Consell Executiu hagi pres cap mesura que permetés assistir a Barcelona a l'espectacle d'aquest grup anglès.

Segurament que no es tornarà a presentar l'ocasió de tenir al nostre país els Rolling Stones, per això es feia més necessària la intervenció del Consell Executiu i principalment de la Direcció General de la Joventut i la Conselleria de Cultura, a fi que la joventut de Catalunya i els amants d'aquesta música, tan nombrosos, haguessin pogut gaudir d'aquest espectacle.

Per aquest motiu, aquest Diputat formula la pregunta següent:

Ha fet el Consell Executiu de la Generalitat alguna acció per tal que es pogués dur a terme l'actuació dels Rolling Stones prevista per a aquest 9 de juliol a Barcelona, amb motiu dels Mundials de Futbol?

Palau del Parlament, 8 de juliol de 1982

Daniel Terradellas i Redon

**PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER
DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL
SOBRE ELS SERVEIS DE NEFROLOGIA
I ELS CLUBS DE DIÀLISI**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
LUIS A. GARCÍA, DEL GRUP SOCIALISTA
(Reg. 4559)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Luis A. García Sáez, Diputat del Grup Socialista, fent ús d'allò que disposen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, formula la pregunta següent al Conseller de Sanitat i Seguretat Social per tal que sigui contestada per escrit.

Davant la pregunta formulada pel Diputat que subscriu al Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre la prevenció i el tractament de la insuficiència renal crònica, registrada pel Parlament amb núm. 4242, el Sr. Conseller respon, amb data 1 de juny, amb un conjunt de consideracions que des del meu punt de vista són totalment insuficients i no dóna satisfacció a tots i cadascun dels aspectes plantejats en la meva anterior pregunta.

Entenc que és necessari un major coneixement del problema dels malalts d'insuficiència renal crònica a Catalunya i de les mesures que pensa prendre el Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya. Per això formulo les preguntes següents:

Quins són els centres hospitalaris privats que tenen servei de nefrologia? Quins són els tretze centres hospitalaris que tenen equipaments per a atendre els malalts renals crònics? Sobre la base de quins criteris s'estableix que aquests centres hospitalaris tenen equipaments per a atendre aquests malalts i en què consisteixen aquests equipaments?

Quins i quants són els clubs de diàlisi? En cas que siguin clubs de diàlisi extrahospitalària, com és que són considerats centres hospitalaris i quina relació tenen amb els serveis de nefrologia de l'hospital on són instal·lats?

Quin és el nombre de malalts per província i per sector (S.S. públic, privat) en programa de diàlisi segons cadascuna d'aquestes modalitats: hemodiàlisi hospitalària o extrahospi-

talària en clubs, hemodiàlisi domiciliària, diàlisi peritoneal ambulatoria crònica, diàlisi peritoneal hospitalària?

Quins són els motius per a no aplicar el Pla de Comptabilitat General d'acord amb l'ordre del Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social del 20 de novembre de 1981, que regula l'acció concertada?

Quin tipus de formulari s'utilitza per a registrar el conforme del pacient en cada sessió de diàlisi? S'utilitza la conformitat verbal en algun cas?

Palau del Parlament, 13 de juliol de 1982

Luis A. García Sáez

b) Respostes a preguntes formulades

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de juliol de 1982, ha admès a tràmit les respostes trameses pel Consell Executiu o pels senyors Consellers a les preguntes que tot seguit s'especifiquen, per a les quals es demanava resposta per escrit.

Per donar compliment a allò que estableixen els articles 89.2 i 127 del Reglament, s'ordena de publicar aquestes respostes en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre la situació del personal no docent dels instituts de batxillerat, formulada pel Diputat I. Sr. Felip Lorda, del Grup Socialista (Reg. 4406; BOPC, 88, 3410). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4552).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre el servei d'urgències de la Seguretat Social de Terrassa, formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del Grup Socialista (Reg. 4413; BOPC, 88, 3410). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4554).

— Pregunta al Consell Executiu sobre els plans d'estudi de les escoles de formació del professorat d'EGB, formulada per la Diputada I. Sra. Teresa Eulàlia Calzada, del Grup parlamentari del PSUC (Reg. 4415; BOPC, 88, 3411). Resposta de l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament (Reg. 4549).

— Pregunta al Consell Executiu sobre inversions per a equipaments esportius, formulada pel Grup parlamentari del PSUC (Reg. 4427; BOPC, 88, 3404). Resposta de l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència (Reg. 4556).

— Pregunta al Consell Executiu sobre la contaminació produïda per l'empresa INBESA, a Sant Adrià de Besòs i a Badalona, formulada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del Grup Socialista (Reg. 4429; BOPC, 88, 3412). Resposta de l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia (Reg. 4550).

— Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre un ajut del FNAS a Torelló el 1980, formulada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del Grup Socialista (Reg. 4475; BOPC, 89, 3456). Resposta de l'H. Sr. Conseller (Reg. 4555).

Palau del Parlament, 14 de juliol de 1982

Heribert Barrera

President del Parlament de Catalunya

PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER D'ENSENYAMENT SOBRE LA SITUACIÓ DEL PERSONAL NO DOCENT DELS INSTITUTS DE BATXILLERAT

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
FELIP LORDA, DEL G. SOCIALISTA
(Reg. 4406; BOPC, 88, 3410)

RESPOSTA DE L'H. SR. CONSELLER (Reg. 4552)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Resposta de l'H. Sr. Joan Guitart i Agell, Conseller d'Ensenyament de la Generalitat, a la pregunta formulada per l'I. Sr. Felip Lorda i Alaiz, Diputat del Grup Socialista (Reg. 4406).

El preàmbul de la pregunta formulada pel Diputat Sr. Lorda, on diu que la situació laboral-administrativa del personal no docent dels instituts de batxillerat, és confús i complicat, necessita un aclariment.

El personal no docent dels instituts de batxillerat es classifica en tres categories:

- a) auxiliar i administratiu (de carrera, interí i contractat administrativament)
- b) subaltern (de carrera, interí i contractat administrativament)
- c) contractats laborals.

Els casos d'interins són molt reduïts.

Les dues primeres categories pertanyen —o són equivalents— a cossos generals de l'Administració civil i llurs funcions són les que estableix en línies generals l'article 23 de la Llei Articulada de Funcionaris Civils de l'Estat, del 7 de febrer de 1964; la tercera correspon a treballadors al servei de l'Administració civil, contractats per aquesta no amb contracte administratiu sinó d'acord amb la legislació laboral que els és d'aplicació, segons allò que disposa l'art. 7.1 de l'esmentada Llei. En aquest cas, i pel que fa als instituts de batxillerat, aquest personal ha estat contractat per al servei de neteja. Durant

anys l'Administració tolera que un nombre reduït de personal no docent, jornalero, fes en alguns instituts un treball distint d'aquell per al qual l'habilitava el tipus de contracte formalitzat.

D'acord amb el que hem exposat, el personal administratiu, auxiliar i subaltern dels instituts de batxillerat forma part —o hi està assimilat— dels cossos generals de Funcionaris Civils i la gestió de les incidències derivades de la seva adscripció a un centre docent públic correspon, per delegació, al Cap de Serveis Territorials del Departament d'Ensenyament. El mateix succeeix amb el personal de neteja que té contracte laboral.

El Departament d'Ensenyament ha analitzat les diverses situacions existents als instituts de batxillerat i la Direcció General realitza actualment l'estudi de les plantilles adequades a cada centre. A partir d'aquest estudi, si escau, farà una proposta de redistribució de recursos humans per a millorar els serveis. Pel que fa al personal que realitza funcions no previstes al seu contracte, el Departament els oferirà normalitzar llur situació administrativa atenent cada cas en particular, fins i tot en el cas que l'esmentada normalització suposi passar d'un contracte laboral de temps indefinit a un contracte administratiu temporal. En aquest cas caldrà tenir en compte d'una manera especial les situacions d'antiguitat que no estan previstes en llurs contractes.

Respecte al crèdit pressupostari destinat fonamentalment a l'equiparació de sous del personal no docent administratiu, auxiliar i subaltern del Departament que a distints nivells exerceixen les mateixes funcions amb idèntic nombre d'hores de treball, la seva aplicació als instituts de batxillerat correspondrà a les següents fases: a) la concessió del complement de perllongament de jornada a tot el personal no docent que ho sol·liciti, b) concessió del complement de dedicació exclusiva amb jornada de treball de matí i tarda al personal no docent que ho sol·liciti amb equiparació de sou respecte al del personal contractat pel Departament als Serveis Centrals.

Hom estudia alhora la millora de retribucions i el perllongament d'horari de treball del personal de neteja, el contracte del qual és subjecte a les condicions del conveni laboral pertinent.

Barcelona, 7 de juliol de 1982

Joan Guitart i Agell

**PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER
DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL
SOBRE EL SERVEI D'URGÈNCIES DE LA
SEGURETAT SOCIAL DE TERRASSA**

FORMULADA PEL DIPUTAT I. SR.
LUIS A. GARCÍA, DEL GRUP SOCIALISTA
(Reg. 4413; BOPC, 88, 3410)

RESPOSTA DE L'H. SR. CONSELLER
(Reg. 4554)

A LA MESA DEL PARLAMENT

D'acord amb allò que estableixen els articles 127 i 128 del Reglament del Parlament de Catalunya, us trameto resposta

per escrit a la pregunta formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del Grup Socialista, registre d'entrada núm. 4413, sobre el servei d'urgències de la Seguretat Social de Terrassa.

La Direcció General d'Assistència Sanitària del Departament de Sanitat i Seguretat Social ha portat a terme diverses gestions dirigides a millorar l'assistència primària al municipi de Terrassa, de les quals destaquem:

— El 22 d'octubre de 1981 el Conseller de Sanitat i Seguretat Social comunicà a l'Alcalde de Terrassa que aquesta població quedava inclosa dins l'estudi de prioritats d'equipaments sanitaris a posar en marxa de forma immediata —donat que l'Insalud no té cap equipament propi en aquest municipi—, i sol·licità la donació d'uns terrenys adients per a la construcció d'un Centre d'Assistència Primària amb Servei d'Urgències.

— El proppassat dia 3 de febrer de 1982 el Servei d'Assistència Extrahospitalària i el Servei d'Arquitectura de la Direcció General d'Assistència Sanitària visitaren Terrassa i tingueren una reunió amb l'Alcalde i altres representants de l'Ajuntament. Com a conseqüència d'aquesta reunió, quedaren pendents els punts següents:

a) Fer l'oferta definitiva, per l'Ajuntament de Terrassa, dels terrenys visitats, situats en la part nord de la ciutat, a fi de posar en marxa la creació de l'equipament abans esmentat.

b) Fer la proposta de concertació d'uns locals ubicats al barri de Can Palet, un cop es fessin les obres d'adaptació necessàries.

Queda pendent que l'Ajuntament de Terrassa comuniqui a aquest Departament la seva decisió pel que fa a aquests punts, donat que hi ha qüestions a aclarir en relació amb la propietat i l'extensió dels terrenys.

Com a solució provisional i immediata, el Centre Perifèric del Servei Especial d'Urgències de Terrassa serà traslladat a uns locals oferts per l'Ajuntament, ubicats al costat de la Casa de Socors municipal, al carrer de la Unió, 17. Les gestions estan molt avançades, i, un cop l'Ajuntament decideixi, per acord del Ple, la cessió d'aquests locals, es produirà el trasllat immediat del Servei d'Urgència.

Barcelona, 9 de juliol de 1982

Josep Laporte i Salas
Conseller de Sanitat
i Seguretat Social

**PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU
SOBRE ELS PLANS D'ESTUDI DE LES ESCOLES
DE FORMACIÓ DEL PROFESSORAT D'EGB**

FORMULADA PER LA DIPUTADA I. SRA.
TERESA EULÀLIA CALZADA,
DEL GRUP PARLAMENTARI DEL PSUC
(Reg. 4415; BOPC, 88, 3411)

RESPOSTA DE L'H. SR. CONSELLER
D'ENSENYAMENT (Reg. 4549)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Resposta de l'H. Sr. Joan Guitart i Agell, Conseller d'En-

senyament, a la pregunta formulada per la Diputada del Grup parlamentari del PSUC Sra. Teresa Eulàlia Calzada i Isern (Reg. entrada 4415).

La preocupació del Departament d'Ensenyament per la formació dels professors d'EGB s'ha posat de manifest en assumir el mes d'octubre de 1981 la coordinació i el manteniment d'un seminari que aplega totes les escoles universitàries de formació del professorat de Catalunya i que té per objectius el disseny d'un perfil de mestre arrelat al nostre país i la preparació d'un pla d'estudis adequat a la nostra realitat.

Una iniciativa semblant més reduïda quant a participació d'escoles s'havia produït el curs 1980-81 i havia rebut el vist-i-plau del Consell Interuniversitari de Catalunya, que va encoratjar les persones que havien fet aquest esforç i va instar el Departament d'Ensenyament a fer-se càrrec de l'organització d'un seminari més extens que elaborés un currículum de formació inicial de mestres que constituís una alternativa vàlida del que hi ha vigent.

El Departament d'Ensenyament va informar oportunament la Secretaria d'Estat de l'existència del seminari constituït aquest curs. Aquest seminari actualment ja ha donat per acabada la seva feina i properament se'n publicaran les conclusions.

Pel que fa a la constitució d'un grup de treball que s'ocupa d'aquest mateix assumpte al Ministerio de Educación des del juny de 1982, el Departament d'Ensenyament en va tenir notícia en primer lloc per la premsa i en segon lloc per mitjà de l'Ordre Ministerial d'11 de juny de 1982 —publicada al BOE el dia 19— que n'anuncia la constitució.

A causa de la creació del Grupo de Trabajo esmentat i del fet que ni el Departament d'Ensenyament ni les universitats catalanes no n'estaven assabentats, el Director General d'Ensenyament Universitari, Sr. Ramon Pascual, va posar-se en contacte amb el Director General de Ordenación Universitaria y Profesorado, Sr. Pérez Prendes, el qual va exposar-li que el Grupo de Trabajo ha estat constituït per persones convocades individualment sense cap mena de representativitat i que té un caràcter merament consultiu.

El Sr. Pérez Prendes va assegurar, a més, que es tindran en compte igualment d'altres propostes que puguin arribar de diferents grups de treball organitzats amb el mateix fi i que s'estudiaran, així mateix, les que presentin les universitats o les comunitats autònomes.

Properament el Departament d'Ensenyament presentarà al Ministerio les conclusions del seminari que s'ha organitzat enguany a Catalunya i farà un seguiment acurat de tot aquest assumpte, que és de gran interès per al futur de les nostres escoles i preocupa especialment tots els professionals de l'ensenyament.

Barcelona, 7 de juliol de 1982

Joan Guitart

PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU SOBRE INVERSIONS PER A EQUIPAMENTS ESPORTIUS

FORMULADA PEL GRUP PARLAMENTARI
DEL PSUC (Reg. 4427; BOPC, 88, 3404)

RESPOSTA DE L'H. SR. CONSELLER
ADJUNT A LA PRESIDÈNCIA (Reg. 4556)

A LA MESA DEL PARLAMENT

En resposta a la interpellació que en nom del Grup parlamentari del PSUC formula el seu Portaveu, l'Illustre Sr. Rafael Ribó (Reg. 4427; BOPC, 88), sobre inversions per a equipaments esportius, a efectuar per escrit en virtut de l'article 123.6 del Reglament del Parlament de Catalunya, el Conseller que subscriu té l'honor de contestar el que segueix:

a) Respecte als criteris de repartiment d'inversions entre els diferents programes previstos a l'Ordre del 26 de març de 1982:

En primer lloc els criteris de repartiment d'inversions entre els diferents programes previstos a l'Ordre del 26 de març de 1982 vénen donats pels dèficits existents a nivell municipal i/o comarcal. Aquests dèficits s'han calculat tenint en compte el cens de la població, el cens d'unitats escolars i les característiques zonals, a partir dels càlculs tècnics de necessitats teòriques i de l'enquesta als municipis del Departament de Governació.

Com a principals dèficits es presenten, d'una part, les instal·lacions cobertes (sales, pavellons i piscines) i, de l'altra, instal·lacions bàsiques, com pistes polisportives descobertes.

Les instal·lacions cobertes van adreçades a nuclis de població o d'influència de certa importància:

— Sala coberta SE (a partir de 3.500 habitants, fins als 7.000, com a instal·lació bàsica, amb fronteres climàtiques que permeten alguna variació).

— Sala coberta SM (entre els 7.000 i els 10.000 habitants, com a instal·lació bàsica i/o de reforç amb fronteres climàtiques que permeten alguna variació).

— Sala coberta SB (a partir dels 10.000 habitants; per a més habitants, continuarà apareixent la SB amb una o més unitats reforçades amb SE o/i SM).

— Piscina coberta (25x6) (làmina d'aigua de 134 m²) (a partir dels 5.000 habitants fins als 7.000, amb fronteres climàtiques que permeten alguna variació).

— Piscina coberta (25x12,5) (làmina d'aigua de 294 m²) (a partir dels 10.000 habitants, amb clima del Nord, per exemple, i fins als 15.000).

Aquests són dos exemples, ja que en el cas de les piscines cobertes la variabilitat és més gran.

Tots aquests tipus d'instal·lacions cobertes van adreçades a l'esport de formació i a l'esport practicat d'una forma prioritària, i permeten una polivalència total, tal com ho preveu la normativa NIDE.

Les instal·lacions bàsiques descobertes, pistes polisportives, van adreçades preferentment a nuclis de població o zones d'influència, on és l'única instal·lació possible de realitzar en

aquests moments, amb una incidència important en la utilització escolar. Tal com indica el Decret 32/1982, del 18 de febrer, en aquest tipus d'instal·lació l'ajut pot arribar al 75%, i va adreçat prioritàriament a poblacions o zones d'influència fins als 1.000 habitants, decreixent el grau de subvenció en augmentar la població. Aquesta instal·lació és important en tot tipus de població com a instal·lació de suport, però la considerem bàsica entre els 750 i els 2.500 habitants.

A aquests criteris de repartiment, prioritàriament adreçats a les instal·lacions cobertes i pistes polisportives descobertes, cal afegir les obres de condicionament, camps grans i piscines a l'aire lliure, entre els quals cal fer esment de les pistes d'atletisme, que han de tenir preferentment interès comarcal o zonal; amb l'actuació del Pla Especial ja s'atendran alguns dèficits importants.

De tota manera el condicionament, en aquests moments, és la mateixa demanda dels possibles subvencionats, problema que s'afegeix a la dificultat, d'una banda, de correlacionar la demanda amb el dèficit existent i, de l'altra, de la lentitud de realització pels ens territorials (ajuntaments) en tot el procés a realitzar (planejament-concepció-projecte-tramitació d'adjudicació d'obres-realització d'aquestes), que evidentment distorsiona totes les previsions fetes.

b) Respecte a les inversions, localització i condicions del Pla Especial:

El «Programa Especial» té un plantejament de subvenció biennal (1982-1983). La previsió d'inversions per al present any és de 1.000 milions de pessetes. La localització és la següent:

- L'Hospitalet de Llobregat
- Sabadell
- Terrassa
- Sant Joan Despi
- Lleida
- Sant Adrià de Besòs
- Tarragona
- Igualada
- Reus
- Banyoles

La Direcció General de l'Esport es compromet a subvencionar les dues terceres parts del cost de la construcció de les instal·lacions esportives, i en cap cas la subvenció no podrà superar els 200 milions de pessetes. L'àrea d'actuació de l'esmentada subvenció fa referència únicament i exclusiva a les instal·lacions esportives inscrites en el recinte esportiu, entès com a perímetre de la zona esportiva.

El promotor ha d'aportar un mínim de la tercera part del cost de les obres esmentades, els terrenys on es construeixen les instal·lacions, les obres d'urbanització i d'infraestructura necessàries i no compreses en el complex esportiu pròpiament dit i el cost del projecte.

Es farà un seguiment en equip dels treballs de redacció del projecte i d'execució de les obres pels tècnics de la Direcció General de l'Esport i els tècnics responsables dels projectes determinats pels respectius promotors.

L'adjudicació de les obres a realitzar resta competència dels promotors, així com el manteniment i la gestió, encara que en aquest punt de la gestió, i donat el caràcter d'instal·lació especial, la Direcció General de l'Esport del Departament de la

Presidència i el promotor elaboraran de forma conjunta un conveni o un acord, en el qual s'especificarà i determinarà el règim de gestió de les instal·lacions esportives. A l'òrgan de gestió hi haurà d'ésser present una representació de la Generalitat.

c) Respecte a si es considera necessària la intervenció directa de la Direcció General de l'Esport en la gestió i el funcionament dels diferents equipaments:

La intervenció en els programes del Pla Especial ja queda explicada en els comentaris anteriors. De tota manera, no és d'una forma directa sinó mitjançant un òrgan de gestió.

En altres tipus d'instal·lacions la Direcció General de l'Esport assessora els ajuntaments i entitats, perquè, a partir d'una correcta gestió i funcionament, puguin obtenir el màxim rendiment esportiu i social de la instal·lació.

d) Respecte a sobre quines bases es farà la distribució territorial de les inversions:

La distribució de les subvencions a concedir parteix d'un plantejament comarcal.

Cada comarca disposa d'una quantitat que ve determinada per tres variables, cadascuna amb una valoració determinada. Dues d'elles actuen amb proporcionalitat directa:

- Extensió de la comarca
 - Nombre de municipis
- i l'altra variable:

Nombre d'habitants, amb una correcció en la proporcionalitat de manera que el tant per habitant és més petit per a les comarques més poblades i va creixent fins al tant per habitant més gran a la comarca menys poblada.

Aquesta distribució ens dona una subvenció per a cada comarca de forma global, que ens assegura unes quantitats determinades per a totes elles. És evident que a partir d'aquestes dades cal tenir present en cada cas, i per a cada tipus d'instal·lació, els dèficits d'instal·lacions esportives existents en l'àmbit local i comarcal, i acoblar-les als programes indicats.

Barcelona, 9 de juliol de 1982

Miquel Coll i Alentorn

PREGUNTA AL CONSELL EXECUTIU SOBRE LA CONTAMINACIÓ PRODUÏDA PER L'EMPRESA INBESA, A SANT ADRIÀ DE BESÒS

FORMULADA PER LA DIPUTADA I. SRA.
ROSA BARENYS, DEL GRUP SOCIALISTA
(Reg. 4429; BOPC, 88, 3412)

RESPOSTA DE L'IL. SR. CONSELLER
D'INDÚSTRIA I ENERGIA (Reg. 4550)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Vicenç Oller i Compañ, Conseller d'Indústria i Energia, en ús d'allò que disposen els articles 127 i 128 del Reglament de la Cambra, contesta a la pregunta presentada per la Sra. Rosa Barenys i Martorell, Diputada del Grup parlamentari del Grup

Socialista, amb data 11 de juny i publicada al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, núm. 88, amb data 21 de juny de 1982.

Antecedents:

En data 16-11-1981 es va rebre al Departament d'Indústria i Energia un escrit de l'Alcalde de Sant Adrià de Besòs on «es posava en coneixement» d'aquest Departament que s'havia observat a l'empresa INBESA «una sèrie de greus circumstàncies en ordre a la seva producció de contaminació atmosfèrica, detallades en un informe que s'acompanyava», la qual cosa es comunicava «als efectes oportuns».

Per a estudiar el problema comunicat, i establir possibles actuacions, se celebrà una reunió, el 18-12-81, entre personal dels Departaments d'Indústria i Energia i Sanitat i Seguretat Social, a la qual es va invitar un representant de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs.

En aquesta reunió s'establí un Pla d'actuació conjunta entre els dos Departaments per a la realització del qual se sol·licità la col·laboració de l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs. (Tramès a l'Alcalde de Sant Adrià el 9-3-1982.)

Atès que abans d'iniciar possibles actuacions contra l'empresa potencialment contaminadora era necessari efectuar mesuraments de les seves emissions de contaminants a l'atmosfera, el Pla preveia en una primera fase realitzar mesuraments directes d'emissió per les xemeneies de la factoria (a realitzar per Indústria) i indirectes de les emissions durant la càrrega dels forns i altres processos d'INBESA (a realitzar conjuntament per Indústria i Sanitat), col·locant al voltant de la factoria 4 o 5 aparells captadors de pols durant 20 dies consecutius (o 30 segons escrit a l'Alcalde de Sant Adrià de Besòs del 27-5-1982).

Tractant-se d'aparells molt voluminosos i molestos (soroll i vibracions) per a les persones que visquessin en les proximitats dels llocs on s'haguessin de col·locar, se sol·licità la col·laboració de l'Ajuntament per a la seva col·locació i obtenció de la conformitat de les persones afectades.

(Cal recordar que l'Ajuntament de Sant Adrià de Besòs, segons ens ha comunicat, va realitzar mesuraments de nivells d'immissió en l'esmentat municipi, amb un aparell captador d'alt volum de partícules en suspensió situat al c/Valles de Andorra (cantonada c/Wifredo), un captador de diòxid de sofre (situat a la plaça Martínez Anido, cantonada c/Pi i Gibert), i un embut Standard Gauge, per a partícules sedimentables. Les dades obtingudes per l'Ajuntament determinen a cada emplaçament dels aparells el nivell de contaminació atmosfèrica existent, contaminació produïda pel conjunt de factories tèrmiques, cimenteres, acereries, incineradores, indústries químiques i fins i tot circulació rodada i calefaccions que afecten la zona de Sant Adrià de Besòs. Considerem molt convenient que l'Ajuntament de Sant Adrià continuï realitzant aquests mesuraments, les dades dels quals serviran per a sol·licitar que l'esmentat municipi sigui declarat «zona d'atmosfera contaminada», que en aquest cas li serà aplicat un règim especial de normes més eficaces per a la disminució o la desaparició prèvia de les emissions, i si s'escau la més adequada dispersió a la sortida dels focus emissors (capítol IV del Decret 833/1975, del 6 de febrer).

Situació actual:

1. D'acord amb el Pla establert el 18-12-1981, el Departament d'Indústria i Energia ha realitzat mesuraments d'emissió de contaminants a l'atmosfera per:

1) La xemeneia del forn de fuel del tren de laminació (5-2-1982). Resultat obtingut: $694 \text{ mg/m}^3 \text{ N de SO}_2$.

Màxim autoritzat: $4.200 \text{ mg/m}^3 \text{ N}$ (ap. 2.2 de l'Annex IV, del Decret 833/1975, del 22 de desembre).

2) La xemeneia de sortida de la captació de fums pel 4° orifici dels forns (31-3-1982). Resultat obtingut: $37 \text{ mg/m}^3 \text{ N}$ de partícules sòlides. Màxim autoritzat: $200 \text{ mg/m}^3 \text{ N}$ (ap. 4.5 de l'Annex IV, del Decret 833/1975, del 22 de desembre).

(Per a realitzar aquest mesurament els Serveis d'Indústria van ordenar a INBESA la construcció i l'equipament de l'esmentada xemeneia).

3) No s'han pogut realitzar els mesuraments indirectes de l'emissió previstos pel problema de col·locació dels aparells captadors de pols. Per la qual cosa aquest Departament va ordenar a INBESA la realització de l'«estudi d'impacte ambiental» que s'indica a l'apartat 3.4.

2. Es va realitzant un control de les ferralles utilitzades per INBESA.

3. S'ha ordenat a INBESA:

3.1. Continuar la vigilància de la qualitat de les ferralles utilitzades per a la fabricació d'acer, evitant la barreja d'encenalls greixats i de ferralles de baixa qualitat.

3.2. Durant les càrregues dels forns, ha de ser mínim el temps que aquests romanguin oberts, i cal evitar-ne la sobrecàrrega.

3.3. Vigilar l'estat de les mànegues dels filtres, canviant-los amb la freqüència necessària per a mantenir un filtrat correcte dels gasos.

3.4. Realitzar per una entitat col·laboradora del Ministeri d'Indústria i Energia, en matèria de medi ambient industrial, un «estudi d'impacte ambiental» per a quantificar la incidència del conjunt de les emissions pels diferents focus de contaminadors de la factoria, sobre els nivells d'immissió de contaminants en l'atmosfera de la zona pròxima a aquesta. S'han concedit a INBESA quatre mesos i mig per a realitzar aquest estudi.

Actuacions previstes:

— Continuar el control de qualitat de les ferralles utilitzades per INBESA.

— S'acaba de rebre (6-7-82) un «mostrejador personal» comprat per aquest Departament, amb el qual realitzarem mesuraments d'immissió a l'interior de la factoria durant la jornada de treball en el lloc de treball més desfavorable des del punt de vista de contaminació atmosfèrica.

— Segons els resultats obtinguts en l'estudi d'impacte ambiental i amb el mostrejador personal, es realitzaran les actuacions que corresponguin.

Barcelona, 7 de juliol de 1982

Vicenç Oller i Compañ
El Conseller

**PREGUNTA A L'H. SR. CONSELLER
DE SANITAT I SEGURETAT SOCIAL SOBRE
UN AJUT DEL FNAS A TORELLÓ EL 1980**

FORMULADA PER LA DIPUTADA L. SRA.
ROSA BARENYS, DEL GRUP SOCIALISTA
(Reg. 4475; BOPC, 89, 3456)

RESPOSTA DE L'H. SR. CONSELLER
(Reg. 4555)

A LA MESA DEL PARLAMENT

D'acord amb allò que estableixen els articles 127 i 128 del Reglament del Parlament de Catalunya, us trameto resposta per escrit a la pregunta formulada per la Sra. Rosa Barenys i

Martorell, Diputada del Grup Socialista, registre d'entrada núm. 4475, sobre la distribució del FNAS de l'any 1980 a la residència d'avis Rocaprevera, de Torelló.

La Residència d'Avis de Torelló va rebre una subvenció de 20 milions de pessetes, amb càrrec al pressupost del Pla d'Inversions del FAS del 1980.

En el llistat informàtic del FAS, lliurat a la Sra. Diputada, va sortir erròniament duplicada la línia referent a l'esmentada subvenció, la qual cosa pot comprovar-se tant per la repetició del número d'expedient (587) com perquè es refereix a la mateixa aplicació pressupostària.

Barcelona, 9 de juliol de 1982

Josep Laporte i Salas
Conseller de Sanitat
i Seguretat Social

J. ALTRES PROCEDIMENTS

3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

**RECURS PREVI D'INCONSTITUCIONALITAT A INTERPOSAR PEL PARLAMENT
PER IMPUGNAR LA LLEI ORGÀNICA D'HARMONITZACIÓ DEL PROCÉS
AUTONÒMIC**

SOL·LICITUD DE DICTAMEN AL CONSELL CONSULTIU

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 2 de juliol de 1982, ha examinat la petició de la desena part de Diputats del Parlament de Catalunya, del G.p. del PSUC (Reg. 4527), de Dictamen del Consell Consultiu per a interposar el recurs previ d'inconstitucionalitat per a impugnar la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic.

Vist el que disposa l'article 41 de l'Estatut de Catalunya, l'article 79, 32 i concordants de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional, i els articles 8 i 10 de la Llei del Consell Consultiu de la Generalitat, tot i constatar l'existència d'una llacuna legal en la regulació del procediment per a la interposició del recurs previ d'inconstitucionalitat, la Mesa del Parlament ha acordat de remetre al Consell Consultiu, d'acord amb la petició del 10% dels Diputats del Parlament de Catalunya, del G.p. del PSUC, la sol·licitud del corresponent Dictamen per tal que, coneguts els terminis i les condicions que estableix l'article 79.1 i 2 de la LOTC, i tenint en tot cas per formulada la petició del Parlament de Catalunya, el Consell Consultiu emeti, si s'escau, Dictamen sobre la interposició del Parlament de Catalunya del recurs previ d'inconstitucionalitat per a impugnar la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic. Així mateix, d'acord amb el que disposa l'article 89.2 del Reglament, s'ordena publicar la dita sol·licitud.

Palau del Parlament, 3 de juliol de 1982

Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Parlament de Catalunya en resolució 34/I, del 3 de desembre de 1981, publicada en el BOPC núm. 59, en el punt 6 acordà que «en cas de ser aprovada la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, examinarà les modificacions introduïdes en el curs del procés parlamentari a les Corts Generals per interposar, si s'escau, recurs d'inconstitucionalitat i defensar així la integritat de les competències autonòmiques.» En tot cas, el Parlament reconsiderarà la necessitat d'interposar altres recursos si alguna norma legal atemptava contra la Constitució i l'Estatut.

L'article 41 de l'Estatut de Catalunya exigeix l'emissió d'un dictamen del Consell Consultiu prèviament a la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat pel Parlament de Catalunya.

La Llei 1/1981, del 25 de febrer, de creació del Consell Consultiu dona compliment, com diu el seu article 1, al que disposa l'article 41 de l'Estatut de Catalunya i, consegüentment, a l'article 8, segon, estableix que el Consell dictamina: «Prèviament a la interposició davant el Tribunal Constitucional del recurs d'inconstitucionalitat pel Govern, pel Parlament de Catalunya, a iniciativa de dos Grups parlamentaris o d'una desena part dels Diputats.»

En no distingir, ni l'Estatut, ni la Llei 1/1981, entre diferents tipus de recurs d'inconstitucionalitat, ha d'entendre's que es refereix a tots, comprenent el recurs previ d'inconstitucionalitat contra projectes d'Estatuts d'Autonomia i Lleis orgàniques regulat a l'article 79 de la Llei orgànica del Tribunal Constitucional.

No hi ha d'altra part raons positives que abonin un tractament diferent del recurs previ respecte als altres, pel que fa al procediment. I en qualsevol cas la interpretació que en els supòsits de recurs previ no cal el dictamen del Consell Consultiu seria imprudent perquè exposaria el recurs a la seva inadmissió per qüestions de forma.

És cert, però, que el procediment que l'article 10 de la Llei 1/1981 estableix per a sol·licitar el dictamen del Consell Consultiu en el supòsit previst en el número segon de l'article 8 de la mateixa Llei no és aplicable al cas del recurs previ. La petició segons l'article 10 ha de fer-se en el termini de 10 dies hàbils a partir de la publicació de la Llei, mentre el termini per a la interposició del recurs de l'article 79 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional és de tres dies des de la conclusió del text definitiu. No hi ha, per tant, publicació. I el termini per a la interposició del recurs és més breu que el de petició del dictamen previ.

Els Diputats sotasignats entenen que el text de la LOAPA aprovat pel Congrés de Diputats el 30 de juny de 1982 afecta negativament l'Estatut de Catalunya, tant per la doble condició de llei orgànica i d'harmonització com pel contingut del projecte, i molt especialment en els articles 2, 4, 5, 10, ... i el títol referit a la Funció Pública. És previsible que aquest mateix projecte sigui aprovat en un termini proper i breu en el Senat, atesa la coincidència de majories parlamentàries.

És per això que la petició del dictamen del Consell Consultiu s'ha d'efectuar, en conseqüència, de manera que no impossibiliti el recurs. S'ha de fer, per tant, sobre el text del Congrés per al cas que fos aprovat íntegrament pel Senat, i en el cas que

la segona Cambra aprovés esmenes, complementàriament sobre aquestes, per tal com podrien quedar integrades en el text definitiu.

Establert ja el text de la llei pel Congrés de Diputats s'ha d'entendre oberta la possibilitat de petició del dictamen del Consell Consultiu, que hauria de possibilitar la interposició del recurs en el termini de tres dies a comptar de l'acabament de la tasca del Senat, si aquest no introduís cap modificació.

L'absència de normes específiques que regulin la tramitació en el cas de recurs previ de l'article 79 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional no constitueix cap obstacle, per tal com el Consell Consultiu pot, d'acord amb l'article 16, a), del seu Reglament: «Interpretar i suplir aquest Reglament en els casos de dubte i d'omissió, respectant els principis en els quals s'informa». De la mateixa manera, pel que fa a la tramitació intraparlamentària, corresponen a la Mesa del Parlament les funcions d'interpretació i integració, d'acord amb l'article 26, 1, primer del Reglament del Parlament de Catalunya.

Per tot això demanem que se sol·liciti ja el corresponent dictamen al Consell Consultiu.

Palau del Parlament, 30 de juny de 1982

Alfredo Amestoy, Jordi Borja, Maria Dolors Calvet, Teresa Eulàlia Calzada, Antoni Cuadras, Ramon Espasa, Xavier Folch, Agustí Forné, Francesc Frutos, Antoni Gutiérrez, Miquel López, Antoni Lucchetti, Lluís Medir, Francesc Padullés, Marcel Planellas, Rafael Ribó, Assumpció Sallés, Maties Vives i Luis Valentín.

RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL GOVERN DE L'ESTAT CONTRA LA LLEI DE PROTECCIÓ DE LA ZONA VOLCÀNICA DE LA GARROTXA

COMPAREIXENÇA DEL PARLAMENT

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus i d'acord amb l'article 26.1.sisè del Reglament del Parlament de Catalunya, acorda personar-se davant el Tribunal Constitucional en el procediment sobre el recurs d'inconstitucionalitat interposat per l'Advocat de l'Estat en representació del President del Govern, contra la Llei de la Generalitat de Catalunya 2/1982, del 3 de març, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa, i formular alegacions per a defensar la constitucionalitat de l'esmentada llei.

D'acord amb l'article 27 del Reglament, encomana al Molt Honorable Sr. President del Parlament de Catalunya les susdites actuacions.

Palau del Parlament, 19 de juliol de 1982

El Secretari Segon
Felip Lorda

El President del Parlament
Heribert Barrera

ALLEGACIONS QUE FORMULA EL PARLAMENT

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb l'article 89.2 del Reglament del Parlament s'acorda publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* les allegacions que formula el Parlament.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 1982

Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL EN PLE

El M. H. Sr. Heribert Barrera i Costa, President del Parlament de Catalunya i en la seva representació, en virtut de l'acord de la Mesa del Parlament, que s'adjunta per certificació, pres en la sessió tinguda del dia 6 de juliol de 1982, compareix en el procediment sobre el recurs d'inconstitucionalitat presentat per l'Advocat de l'Estat en representació del President del Govern contra la Llei de la Generalitat de Catalunya 2/1982, del 3 de març, de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa i formula les següents

ALLEGACIONS

I

EL PARLAMENT DE CATALUNYA
TÉ COMPETÈNCIA LEGISLATIVA
EN MATÈRIA D'ESPais NATURALS PROTEGITS
I, EN GENERAL, EN MATÈRIA DE
PROTECCIÓ DEL MEDI AMBIENT

L'Estatut de Catalunya en l'article 9.10 atorga a la Generalitat competència exclusiva sobre:

«Monts, aprofitaments i serveis forestals, vies pecuàries i pastures, *espais naturals protegits* i tractament especial de zones de muntanya, d'acord amb allò que disposa el número 23 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució.»

Igualment, l'article 10.1.6 declara que correspon a la Generalitat el desenvolupament legislatiu i l'execució en matèria de:

«Protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de la Generalitat per a establir normes addicionals de protecció.»

De la simple reproducció d'aquests preceptes es desprèn amb claredat evident que el Parlament de Catalunya té competència legislativa, sigui exclusiva, sigui de desenvolupament o concurrent, en les matèries esmentades. I és això únicament el que interessa a aquesta part demostrar en el procés d'inconstitucionalitat present, ja que, com argumentarem més endavant, la Llei 2/1982, del 3 de març, de la Generalitat de Catalunya es limita a desenvolupar les normes bàsiques estatals existents en la matèria.

Encara que es pugui matisar el caràcter exclusiu de la com-

petència de l'article 9.10 de l'Estatut, d'acord amb el que disposa l'article 149.1.23 de la Constitució, és innegable que l'atorgament d'una competència com a exclusiva per l'Estatut significa l'assumpció per la Comunitat Autònoma de totes les potestats no reservades a l'Estat per l'article 149.1 de la Constitució. Tot això, en compliment del que disposa l'article 149.3 d'aquesta:

«Les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat per aquesta Constitució podran correspondre a les Comunitats Autònomes en virtut dels Estatuts respectius.»

En el nostre sistema constitucional de distribució de competències l'article 149.1 estableix la llista de competències mínimes de l'Estat, mentre que el 149.3 deixa per als Estatuts de les Comunitats Autònomes el llistat de les competències d'aquestes i atribueix les residuals —no contingudes en el 149.1 ni en els respectius Estatuts— a l'Estat.

Per tant, l'expressió «de acuerdo con lo dispuesto en el número 23 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución» no pot tenir cap altre sentit que «de acuerdo con *las limitaciones* del número 23 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución». Perquè el 149.1 no atribueix cap competència a les Comunitats Autònomes, sinó que estableix els límits respecte als que se li poden atorgar. Quan l'article 9.10 de l'Estatut «*d'acord amb*» el 149.1.23 de la Constitució, està establint que les competències que confereix a la Generalitat no poden interferir les que el precepte constitucional reserva a l'Estat en els termes següents:

«Legislació bàsica sobre protecció del medi ambient, sens perjudici de les facultats de les Comunitats Autònomes per a l'establiment de normes addicionals de protecció. La legislació bàsica sobre espais i aprofitaments forestals i vies ramaderes.»

Tot allò que no està reservat a l'Estat en matèria d'espais naturals protegits correspon a la Generalitat. L'exclusivitat de la seva competència s'ha d'entendre limitada per la legislació bàsica de l'Estat en matèries connexes. Però en cap cas la reserva a la competència estatal no va més enllà de la legislació bàsica i queda, per tant, la possibilitat del seu desenvolupament legislatiu per la Comunitat Autònoma catalana.

L'al·lusió de l'article 149.1.23 a les normes addicionals de protecció no té cap altre valor que el d'excepcionar de l'àmbit de la legislació bàsica de medi ambient la regulació d'aquestes, que es podrà fer-se exclusivament per les Comunitats Autònomes si per a això les habiliten llurs Estatuts.

És cert que la qualificació com a «exclusives» de les competències es fa servir en sentit diferent en la Constitució i en l'Estatut de Catalunya, de manera que no es puguin connectar automàticament les conseqüències jurídiques que la Constitució estableix per a les competències exclusives a les regulades amb aquest caràcter per l'Estatut. Però sí que s'ha d'interpretar coherentment l'Estatut, que en l'article 25.2 disposa que:

«En l'exercici de les seves competències exclusives correspon a la Generalitat, segons s'escaigui, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, inclosa la inspecció.»

Amb això connecta necessàriament qualificació estatutària com a exclusiva i competència legislativa, la qual cosa no

podria ser altrament atesa la submissió de tots els poders públics a la llei.

L'Estatut, a la Generalitat, ha atorgat en matèria d'espais naturals protegits, totes les competències que l'article 149.1.23 no reserva a l'Estat, en els termes que ja hem examinat, inclosa, en tot cas, la potestat de desenvolupament legislatiu.

El mateix Estatut, en la matèria més àmplia de protecció del medi ambient, que comprèn l'anterior, atorga a la Generalitat la competència de desenvolupament legislatiu en l'article 10.1.6 ja esmentat. L'excepció que aquest estableix: «sens perjudici de les facultats de la Generalitat per a establir normes addicionals de protecció», no disminueix gens les possibilitats de desenvolupament legislatiu per la Generalitat, sinó que, tal com veurem més endavant, en aquesta submatèria concreta converteix la competència concurrent en exclusiva.

Davant d'aquesta interpretació, la representació de l'Estat nega l'existència d'una potestat de desenvolupament legislatiu de la Generalitat en la matèria. Per a arribar a una conclusió tan sorprenent ha de considerar que l'article 9.10 de l'Estatut no fa res més que remetre al 149.1.23, que és el que atorga la competència. Amb això oblida la funció de l'article 149.1 de la nostra Constitució, que no és la d'atorgar competències a les Comunitats Autònomes, sinó reservar-les a l'Estat. Obliden també el fet que l'article 9.10 de l'Estatut atorga competència exclusiva, la qual cosa, independentment de la qualificació que tècnicament mereixi la competència, és evident que implica una voluntat d'atribució de competència i, més encara, d'una atribució de competència tan àmplia com constitucionalment sigui possible.

La demandant per a arribar a la conclusió que defensa ha de procedir a interpretar restrictivament l'article 149.1.23 de la Constitució. En efecte, entén que atribueix només la facultat d'establir normes addicionals de protecció, i encara aquestes només referides a espais naturals protegits, oblidant que tant l'article 149.1.23 de la Constitució com el 10.1.6 estableixen l'excepció en favor de la competència autonòmica de la possibilitat de dictar normes addicionals de protecció en relació amb la competència genèrica de protecció del medi ambient i no amb l'específica d'espais naturals protegits.

L'expressió espais naturals protegits, segons la demandant, pot referir-se només a espais que ja actualment han estat objecte d'aplicació de la legislació estatal sobre espais naturals protegits. No es refereix, per tant, a espais protegibles, sinó a espais protegits. La mateixa demandant no amaga que la interpretació li sembla massa literal.

Per concloure la seva argumentació, la representació de l'Estat es veu obligada a declarar inaplicable l'article 10.1.6 de l'Estatut. La base per a tal afirmació és la major especificitat de la competència sobre espais naturals protegits en relació amb la de protecció del medi ambient. Però amb això s'arriba a la pintoresca conclusió que l'Estatut ha atorgat menys competència en un supòsit en el qual l'ha qualificada com a exclusiva que no pas en un altre en què l'ha considerada de desenvolupament legislatiu. Oblida, a més a més, que la més específica de les competències atorgades en matèria és la d'establiment de normes addicionals de protecció del medi ambient, tal com ve configurada en l'article 10.1.6 de l'Estatut de Catalunya.

Per reforçar l'argumentació, la representació de l'Estat

allega les recomanacions internacionals contingudes en la llista de les Nacions Unides del 1980 de Parcs Nacionals i Reserves equivalents. És difícil de comprendre els motius que han mogut la demandant a portar a collació el document esmentat. No es tracta, ni ho pretén la representació de l'Estat, de cap dels supòsits establerts en la Constitució de recepció del Dret Internacional com a Dret intern. En conseqüència, no té cap valor jurídic i no s'entén el seu paper en un procediment en què es dirimeixen només qüestions jurídiques.

Però és que el document esmentat no és de cap manera una norma de Dret Internacional. No és tampoc cap «recomanació», ni és de les Nacions Unides. És una llista de Parcs Nacionals preparada per la Comissió de Parcs Nacionals i àrees protegides de la Unió Internacional per a la Conservació de la Natura i dels seus recursos i publicada amb l'ajut financer de PNUF y UNESCO. La seva intenció és més descriptiva que admonitiva. I així fa servir de criteri per a la inclusió en la llista el fet que la protecció legal procedeix de la més alta autoritat competent. Però no perquè intenti de donar un consell en aquest punt, sinó perquè aquests parcs són els realment protegits en el nivell que interessa l'estudi. A més, aquesta suprema autoritat no ha de ser necessàriament l'autoritat central: «In some countries this may be at the level of the different provinces, as in Australia where the states have the appropriate jurisdiction.» No hem d'oblidar que a Espanya les lleis autonòmiques tenen caràcter suprem en tenir el mateix rang que les de l'Estat, amb el mateix valor i força de llei, en les competències que els són pròpies. En conclusió, el document aportat per la demandant constitueix únicament un exercici encomiable d'erudició i de pluralisme lingüístic.

Les argumentacions exposades demostren amb claredat l'existència d'una competència de desenvolupament legislatiu de la Generalitat. Però, per si això encara fos poc, i malgrat que la llei objecte de la impugnació ha respectat les bases de la legislació estatal per raó de la connexió de matèries, és obligat recordar, com ja ho va fer el Parlament de Catalunya en les seves alegacions en el procediment d'inconstitucionalitat número 114/82, que en els articles 9.10 i 10.1.6 de l'Estatut hi ha elements de competències exclusives en el sentit més estricte.

En efecte, el número 23 de l'apartat 1 de l'article 149 de la Constitució, al qual remet l'apartat 10 de l'article 9 de l'Estatut, no esmenta totes les matèries compreses en la norma estatutària. Algunes de les matèries de l'article 9.10 no tenen el seu correlatiu en l'article 149.1.23. Aquest és el cas de la matèria d'espais naturals protegits: en no ser esmentats en el precepte constitucional, s'ha d'entendre que no hi ha reserva de competència estatal i, en conseqüència, que ens trobem davant una competència exclusiva en sentit estricte.

El plantejament efectuat recolza en la doctrina assentada pel Tribunal Constitucional, el qual, en la seva sentència del 16 de novembre de 1981, referint-se a un supòsit anàleg, com ho és la relació existent entre l'article 10, apartat 32, de l'Estatut basc i l'article 149.1.20 de la Constitució, afirma categòricament que «...es evidente que la salvedad expresa que a la competencia "exclusiva" del País Vasco se estalece en este punto mediante la referencia al apartado 1.20 del artículo 149 de la Constitución afecta sólo los puertos, aeropuertos y servicio meteorológico, que son las únicas materias mencionadas

simultáneamente en ambos preceptos.»

També en l'article 10.1.6 de l'Estatut s'està configurant, bé que només referida a la submatèria de normes addicionals de protecció, una competència exclusiva. En aquest supòsit, ens trobem davant d'una doble competència de la Generalitat. L'una, de caràcter concurrent, que s'articula en la relació legislació bàsica-legislació de desenvolupament, i l'altra que pot ser qualificada d'exclusiva, per tal com permet d'establir directament, i, al marge del desenvolupament normatiu de les bases, unes altres mesures addicionals de protecció que, com el seu nom indica, hauran d'implicar un «plus» de protecció al resultant de la normativa sobre medi ambient, amb el límit de no entrar-hi en contradicció, que resulta de la seva mateixa naturalesa addicional.

La mateixa literalitat de l'article 149.1.23 de la Constitució autoritza el plantejament anterior en reconèixer directament un límit a la competència reservada a l'Estat: «...sens perjudici de les facultats de les Comunitats Autònomes per a l'establiment de normes addicionals de protecció», cosa que converteix la legislació bàsica en una normativa general de caràcter mínim susceptible de ser addicionada per altres normes territorials, al marge del seu propi desenvolupament legislatiu. És evident, per tant, que la Generalitat de Catalunya té una competència superior en aquest camp a la que resulta del joc ordinari entre legislació bàsica i legislació de desenvolupament i pot establir autònomament i independentment altres normes de protecció del medi ambient.

II

LA LLEI DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA 2/82, DEL 3 DE MARÇ, RESPECTA LES BASES QUE ES DEDUEIXEN DE LA LEGISLACIÓ ESTATAL VIGENT EN LA MATÈRIA

Amb caràcter subsidiari la representació de l'Estat argueix que, tot i haver-hi competència legislativa, la Generalitat no hauria respectat les bases deduïbles de la legislació estatal vigent. La demandant assenyalava tres supòsits d'infracció, que passem a examinar.

1. S'assenyalava, en primer lloc, que s'han omès els informes preceptius previstos en l'article 8 de la Llei del 2 de maig de 1975 i en l'article 10 del seu Reglament del 4 de març de 1977. La demandant no justifica el caràcter bàsic d'aquestes normes, com si considerés òbvia la submissió de la legislació autònoma a tota la normativa estatal. Però no ens trobem en un cas de mera competència executiva, sinó davant d'una competència concurrent i com té declarat el Tribunal Constitucional en la seva sentència del 28 de juliol de 1981:

«La fijación de estas condiciones básicas no puede implicar en ningún caso el establecimiento de un régimen uniforme..., sino que debe permitir opciones diversas, ya que la potestad normativa de las Comunidades Autónomas no es en estos supuestos de carácter reglamentario.»

Cal determinar, doncs, si les normes que es consideren conculcades tenen el caràcter de bàsiques. I la conclusió ha de ser negativa. No es pot atribuir caràcter bàsic a detalls procedimentals remesos a la potestat reglamentària. Si es fes així no quedaria cap marge a l'opció política que la llei ha de significar

en tots els casos. Però, a més a més, en aquest cas es tracta de normes de caràcter competencial, i és obvi que de les dites normes de caràcter competencial mai no es poden deduir normes bàsiques, ja que si així es feia s'impossibilitaria el desenvolupament legislatiu en absència de lleis específiques de base, en contra de la reiterada jurisprudència del Tribunal Constitucional.

En efecte, quan es procedeix a exercir la competència de desenvolupament legislatiu sense que hi hagi una específica llei de bases estatal, és evident que la normativa estatal preexistent, de la qual s'han de deduir les normes bàsiques, distribueix les competències de la potestat en qüestió entre diferents òrgans estatals, sense referència als autonòmics. Aquesta distribució competencial no pot afectar gens ni mica la legislació de la Comunitat Autònoma, que haurà de procedir a distribuir les competències entre els seus.

Aquest és el supòsit que contemplem. Els articles citats per l'Advocat de l'Estat són compresos en tots dos casos en un capítol que té per títol: «Representació i competència». L'un i l'altre comencen idènticament, dient:

«Corresponderá al Ministerio de Agricultura la tramitación de los expedientes de declaración de estos espacios, en los que se recabará con carácter preceptivo el informe...»

Es tracta d'informes propis de la tramitació interna de l'expedient pel Ministeri d'Agricultura, que en la majoria dels casos són emesos per organismes inserits en l'Administració de l'Estat o amb una especial connexió amb aquesta. Sembla evident que, no essent el Ministeri d'Agricultura qui tramiti l'expedient ha de canviar necessàriament la regulació que s'haurà d'adaptar a l'organització administrativa autonòmica.

D'altra banda, tractant-se de l'exercici de la potestat legislativa, cal relativitzar la importància del procediment administratiu pre-legislatiu, ja que els possibles defectes d'aquell queden esmenats per l'adopció d'una llei amb igual força que la que regulava els requisits procedimentals administratius. Amb la qual cosa difícilment es poden considerar bàsiques unes normes la força vinculant de les quals en el si del mateix Estat és més que discutible.

2. La demandant també considera inconstitucional la declaració de paratge natural d'interès nacional —sense que això afecti, però, la reserva integral— perquè no respecta les bases dimensionals que estableix la Llei del 2 de maig de 1975.

En primer lloc, hi ha un error notori de fet en l'escrit de demanda, en considerar la Proposició de Llei del Grup Socialista com l'acte d'iniciativa legislativa que donà lloc a la Llei impugnada. La dita Proposició de Llei no fou presa en consideració pel Ple del Parlament de Catalunya en la sessió del 8 d'abril de 1982 (*Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, núm. 28). És el Projecte de Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa (*Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*, núm. 20) el que al seu dia fou tramitat i aprovat com a llei.

No és estrany, doncs, que les dimensions siguin notablement diferents de les que assenyalava l'Advocat de l'Estat. L'extensió és de 9.180 Ha i no pas de 14.932.

Tampoc en aquest cas la demandant no argumenta sobre el caràcter bàsic de la norma que alludeix les dimensions dels espais naturals, donant per entesa l'aplicació completa del dret estatal. Són vàlides, per tant, també aquí, bona part de les consideracions fetes en el supòsit anterior. En el cas present s'ha

de considerar, a més, que l'«àmbit reduït» no és l'element essencial que caracteritza el Paratge Natural d'Interès Nacional. L'extensió n'és un element més, però de caràcter secundari, ja que el Paratge Natural d'Interès Nacional es declara com a tal per raó d'«excepcionales exigencias calificadoras de sus valores concretos y singulares», i la finalitat de tal declaració és la d'«atender a la conservación de la flora, fauna, constitución geomorfológica, especial belleza y otros componentes de muy destacado rango natural».

D'altra banda, l'«àmbit reduït» és un concepte jurídic indeterminat. I la seva determinació s'ha de fer en relació amb la naturalesa de l'objecte protegit. Tractant-se d'una zona volcànica, no hi ha cap dubte que la seva extensió s'ha de considerar com a reduïda. A més, tractant-se de diversos volcans, res no hauria impedit la constitució d'altres tants paratges naturals, amb la qual cosa s'hauria arribat a la mateixa situació actual.

Si atenem als precedents històrics, constatem que la regulació més rigorosa quant a l'extensió dels «llocs i monuments naturals» en el Reglament del 1934 no va ser obstacle perquè tal declaració s'apliqués al llac de Sanabria i a la Sierra de Espuña, amb una extensió aproximada de cinquanta i cent quilòmetres quadrats, respectivament.

Si s'entengués que la Generalitat no pot declarar Parc Natural la Zona de la Garrotxa, se l'estaria privant de protecció d'aquest nivell, amb la qual cosa s'atemptaria contra el més bàsic i fonamental dels principis de la legislació estatal en la matèria. En efecte, seria dubtosa l'aplicació de la categoria de Parc Nacional si es considerés bàsic que aquests «no hayan sido substancialmente alterados por la penetración, explotación y ocupación humana», ja que la zona volcànica en qüestió afecta nuclis urbans.

Per fi, és absolutament arbitrari d'establir una relació necessària entre les dimensions dels Parcs i les dels Paratges, en el sentit que el més gran dels Paratges hagi de ser d'una extensió menor al més petit dels Parcs. No es pot establir una diferenciació numèrica entre dos conceptes indeterminats com són «extensió relativa» i «àmbit reduït», quan resulta que de l'enumeració que fa la demandant de l'extensió dels

Parcs Nacionals aquests poden oscil·lar entre les 1 812 Ha de les Tablas de Daimiel i les 74 745 del Parc Nacional de Doñana. Realment és difícil d'acceptar el fet aleatori que actualment el mínim d'un Parc Nacional siguin de 1 812 Ha impliqui que aquesta sigui la màxima extensió d'un Paratge Natural d'Interès Nacional, i encara més si pensem que en qualsevol moment es pot crear un nou Parc Nacional amb una extensió inferior.

3. Finalment, la representació de l'Estat considera inconstitucional la Disposició Addicional de la llei objecte d'impugnació perquè inverteix la regla de prevalença de l'article 149.3 de la Constitució. Tanmateix, aquesta Disposició Addicional no s'està referint a la prevalença, sinó a l'aplicació supletòria del dret estatal també contemplada en l'últim incís de l'article 149.3 de la Constitució. Les normes bàsiques han estat respectades per la Llei 2/82 impugnada. A partir d'aquí la normativa autonòmica és la competent i els seus possibles buits han d'emplenar-se amb l'aplicació supletòria del dret estatal. Amb aquesta interpretació, l'única possible en el context de la llei, la Disposició Addicional es plenament constitucional.

Per tot el que ha estat exposat, al Tribunal Constitucional

DEMANA:

Que, tenint per presentat aquest escrit amb la seva còpia i la documentació que s'adjunta, vulgui admetre'l, tenir el Parlament de Catalunya per personat en el procediment i el tràmit d'al·legacions de l'article 34 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional per formalitzat, i quan s'escaigui dictar sentència en la qual es desestimi en tots els seus punts el recurs contra la Llei 2/1982, del 3 de març, de la Generalitat de Catalunya, i declarar-ne la validesa per la seva plena constitucionalitat.

És de justícia.

Barcelona per a Madrid, 20 de juliol de 1982

Heribert Barrera i Costa
President del Parlament de Catalunya

RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSAT PEL GOVERN DE L'ESTAT CONTRA LA LLEI DE FUNDACIONS PRIVADES

COMPAREIXENÇA DEL PARLAMENT

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, escoltada la Junta de Portaveus i d'acord amb l'article 26.1.sisè del Reglament del Parlament de Catalunya, acorda comparèixer davant el Tribunal Constitucional en el procediment sobre el recurs d'inconstitucionalitat interposat per l'Advocat de l'Estat en representació del President del Govern contra la totalitat de la Llei de la Generalitat de Catalunya 1/1982, del 3 de març, de Fundacions Privades, i

formular al·legacions per a defensar la constitucionalitat de l'esmentada Llei.

D'acord amb l'article 27 del Reglament encomana al M. H. Sr. President del Parlament les susdites actuacions.

Palau del Parlament, 19 de juliol de 1982

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Heribert Barrera

ALLEGACIONS QUE FORMULA EL PARLAMENT

PRESIDÈNCIA DEL PARLAMENT

D'acord amb l'article 89.2 del Reglament del Parlament, s'acorda de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* les alegacions que formula el Parlament.

Palau del Parlament, 20 de juliol de 1982

Heribert Barrera
President del Parlament de Catalunya

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

El Molt Honorable senyor Heribert Barrera i Costa, President del Parlament de Catalunya, en virtut de l'acord de la Mesa del Parlament, el certificat del qual s'adjunta, pres en sessió tinguda el dia 6 de juliol de 1982, compareix en el procediment d'inconstitucionalitat núm. 207/82, iniciat per demanda presentada per l'Advocat de l'Estat en representació del President del Govern, contra la totalitat de la Llei de la Generalitat de Catalunya 1/1982, del 3 de març, de Fundacions Privades, i formula les següents

ALLEGACIONS

I

En síntesi, en la demanda es planteja el problema del contingut inherent a la competència que l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat en l'article 9.24.

Partint de la base que sobre la matèria de fundacions concorren dos blocs normatius independents que delimiten dues facetes, la civil i l'administrativa, es reconduïx la qüestió a l'estudi de les competències en matèria civil, considerant que la competència atribuïda a la Generalitat per l'article 9.24 de l'Estatut d'Autonomia no abraça el que es considera com a aspectes civils de la matèria, la qual queda reduïda als aspectes administratius, concretament al que s'anomena funció de «protectorat».

A partir d'aquí, l'anàlisi de la competència sobre legislació civil es resol considerant que les competències que en aquesta matèria té la Generalitat de Catalunya (conservació, modificació i desenvolupament del Dret civil català —article 9.2 de l'Estatut, en relació amb l'article 149.1.8 de la Constitució), són insuficients per a la regulació de la matèria corresponent a llei impugnada per no existir en el Dret civil català (que s'identifica amb la Compilació de 1960) cap títol que permeti la regulació del que s'anomena enfocament iusprivatista de les fundacions.

El plantejament en què recolza la demanda ha de portar a l'articulació de les alegacions presents sobre les bases següents:

1. Analitzar el contingut i l'àmbit de la competència atribuïda a la Generalitat en l'article 9.24 de l'Estatut d'Autonomia.
2. Subsidiàriament i per al supòsit que de la dita anàlisi

pogués desprendre's que alguns aspectes de la regulació de les fundacions escapen del contingut inherent a la competència de l'esmentat article, incidint en el camp propi del Dret civil, haurà d'analitzar-se la competència que en aquesta darrera matèria correspon a la Generalitat.

II

A) Hem d'abordar en primer lloc l'aspecte relatiu a l'àmbit i al contingut de la competència assumida per la Generalitat en virtut de l'article 9.24 de l'Estatut.

Destaquem d'entrada que es tracta d'una competència *exclusiva* de la Generalitat, a la qual correspon, en virtut del que estableix l'article 25 del mateix Estatut d'Autonomia, la potestat legislativa, el titular de la qual és el Parlament de Catalunya. El joc d'ambdós preceptes estatutaris juntament amb l'article 149.3, primer incís, de la Constitució imposa una conclusió evident: tota la potestat normativa en matèria de fundacions correspon a la Generalitat en l'àmbit territorial de Catalunya, sense que l'Estat tingui reservada cap competència sobre la matèria en no ésser compresa en cap dels diferents apartats de l'article 149.1 de la Constitució.

Dit això, la qüestió objecte del debat queda plantejada per l'enfocament que es fa en la demanda quant al «contingut inherent» de la competència en matèria de fundacions que cap atribuir a l'apartat 24 de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia.

Amb una visió excessivament simplista, la demanda planteja una dissecció entre els aspectes civil i administratiu que incideixen sobre la matèria de fundacions i arriba a la conclusió que només l'últim d'aquests aspectes constitueix el contingut o àmbit propi de la competència estatutària, el primer dels quals es regeix per la distribució de competències operada quant a la matèria del Dret civil.

Entenem, tanmateix, que aquest plantejament és erroni per tal com no és possible, en termes lògics i jurídics, operar una distinció tallant entre les dues facetes indicades, en l'àmbit normatiu regulador de les fundacions.

En efecte, la Constitució, en l'article 34, reconeix el Dret de fundació per a fins d'interès general. Al seu torn, l'article 35 del Codi Civil reconeix la personalitat jurídica de les fundacions d'*interès públic*. Altrament, en tots dos preceptes es remet a la llei, en el primer supòsit per fer referència a la regulació del Dret i en el segon per a l'adquisició de la pròpia *personalitat jurídica*. És important retenir des d'ara que el Codi Civil remet a una llei externa la regulació dels requisits necessaris perquè es produeixi el reconeixement de la fundació i s'origini la personalitat jurídica d'aquesta.

Aquest element teleològic que constitueix el concepte de l'«interès general» es determinant per a l'anàlisi del mateix fet fundacional.

La fundació es constitueix mitjançant un acte típic de la voluntat privada (entre vius o *mortis causa*) però subjecte a un reconeixement del poder públic, sense el qual requisit la fundació no pot quedar constituïda com a persona jurídica (valo-

ració que la seva finalitat és d'interès públic). Al seu torn, la dotació fundacional resta també subjecta al compliment de la finalitat fundacional d'acord amb l'interès públic. Això implica l'existència d'una tutela permanent dels poders públics sobre el patrimoni fundacional en una doble garantia: l'efectiva aplicació de la dotació al compliment del fi i la protecció del patrimoni respecte a possibles actes de disposició o administració. Finalment, el motiu últim d'aquesta garantia ha de tenir transcendència sobre el mateix àmbit organitzatiu i de gestió de la fundació.

Així, doncs, la mateixa naturalesa de la fundació imposa i exigeix una intervenció dels poders públics en els aspectes essencials de la dinàmica fundacional que troben el seu fonament en la protecció i tutela de l'interès general que ha de servir la fundació, intervenció que ha produir-se en primera instància en la mateixa normativa reguladora de les fundacions, en regular els requisits constitutius, els aspectes patrimonials i els organitzatius.

La naturalesa privada de la fundació té importància quant al substrat personal de la voluntat fundacional, però això no pot comportar automàticament que la llei reguladora hagi de considerar-se com a legislació de Dret civil ja que la mateixa finalitat i dinàmica de la institució, orientada a la satisfacció d'interessos generals, transcendeix l'àmbit privat.

No és possible, per tant, dissociar aspectes civils i administratius en matèria de fundacions, ja que ambdós estan íntimament relacionats i condicionats entre si, constituint una regulació *específica i autònoma*, encara que continguin elements que, considerats en forma abstracta, poguessin independitzar-se.

En efecte, podem observar com l'adquisició de la personalitat jurídica transcendeix l'àmbit privat atès que necessita el concurs d'una voluntat pública (article 35 del Codi Civil, articles 1 i 6 de la Llei impugnada). Igualment, els béns i els drets que constitueixen la dotació de la fundació han de quedar subjectes a unes garanties quant a la seva conservació i destinació que s'instrumenten amb intervencions concretes i directes del Protectorat sobre la seva lliure disposició.

Veiem, doncs, que tots els elements que en principi podrien abstruir-se com a propis de l'àmbit civil (persona jurídica, patrimoni, organització) perden aquest estat entitat pròpia en el moment en què s'insereixen en l'àmbit fundacional. No pot ésser un altre el resultat d'una confluència entre la voluntat particular i la vinculació d'aquesta a un interès general, que és l'essència de la fundació. L'interès general ve a constituir-se com a element teleològic determinant d'una regulació imperativa i mediatitzant dels actes voluntaris tendents a la constitució d'una fundació, així com d'aquells que es realitzin com a conseqüència del seu funcionament. En definitiva, atesa la naturalesa fundacional, el seu règim jurídic ha de comportar necessàriament una concurrència d'actes privats i públics que en cap cas no pot ésser objecte de separació compartimental, sense trencar la coherència interna de la mateixa institució.

Tot això comporta com a conseqüència inevitable que la regulació normativa en matèria fundacional adquireixi una naturalesa pròpia, independitzada i separada del Dret Civil.

Així ho va expressar el Consell Consultiu de la Generalitat, quan en el Dictamen elaborat sobre la llei ara impugnada (text dictaminat per la Comissió de Justícia) afirmava en aquest sentit el següent:

«L'exercici d'aquesta potestat legislativa per part de la Generalitat constitueix, a més, la consumació de l'acte d'assumir competències exclusives per l'Estatut d'Autonomia i consagra definitivament les expressions positives de respecte a les mateixes que estableix l'article 149.3 de la Constitució.

»Però l'esmentat exercici de la potestat legislativa en matèria de fundacions a Catalunya té essencialment al seu favor dos tipus d'argumentacions.

»Un argument és de tipus genèric i tècnic, consistent en el caràcter especial que té tot el Dret, ordenament o normativa sobre les fundacions, així com sobre les associacions, que el distingeix per les seves específiques qualitats del mateix Dret Civil, entès aquest com a Dret privat general o, millor, Dret privat residual.

»En efecte, ja no hi ha actualment correspondència etimològica del concepte «Dret Civil», com passava a Roma, puix era tot el Dret, públic i privat, dels ciutadans romans, sinó que per esqueix de matèries, primerament del Dret públic i després del Dret especial, l'anomenat «Dret Civil» ha quedat reduït a ésser el Dret privat residual, o sia, el que regula les relacions més generals i ordinàries. Això resulta de l'observació del Dret comparat i especialment del Dret de l'Estat espanyol.

»Per exemple, el Codi Civil, en tractar de les persones jurídiques als articles 35 i següents, només les enumera, declara la seva personalitat, distingeix la seva normativa i estableix unes normes molt abstractes sobre capacitat i extinció. En la resta es remet a legislacions de caràcter especial, llevat el relatiu al contracte de societat civil, que el regula el propi Codi, com si la seva ordenació, com a contracte més que com a persona jurídica, servís de patró o model als altres tipus de contractes associatius o de cooperació.

»Tanmateix, no és estrany que, àdhuc el vell ordenament estatal sobre fundacions, des de la Llei de Beneficència de 20 de juny de 1849, el Reial Decret i la Instrucció de 14 de març de 1899, el Reial Decret del 27 de setembre de 1912 i la Instrucció de 24 de juliol de 1913, sobre protectorat de la Beneficència particular, simple o docent, fins a arribar a la Llei General d'Educació de 4 d'agost 1970 i el Reglament de 21 de juliol de 1972 sobre Fundacions Culturals Privades i Entitats Anàlogues, sempre les fundacions han estat objecte de normes, si no públiques, sí semipúbliques, preocupades sobretot pel seu control o tutela.

»I ha estat així perquè les fundacions són entitats jurídiques de Dret privat, però erigides per a la consecució de finalitats d'interès general. El Dret Civil fa un esforç i proclama la personalitat jurídica i la plena capacitat d'obrar de les fundacions. Ara, això sí, sempre que aquests atributs els emprin per a assolir la realització d'interessos durables no fugaçs, i supraindividuals, o sia, generals, com són la satisfacció gratuïta de necessitats físiques, assistencials, intel·lectuals, d'ensenyament, d'educació i d'instrucció o d'increment de les ciències, les arts i les lletres.

»Aleshores és lògic i congruent que l'ordenament de les fundacions privades escapi del contingut general d'un Codi Civil i de l'esmentat contingut propi del Dret Civil, perquè l'element teleològic de la fundació, encara que no en sigui l'element constitutiu, que és la voluntat del fundador o fundadors, és no obstant, essencial. I ho és perquè constitueix part

primordial del contingut de la fundació com a persona jurídica amb plena capacitat d'exercici. D'aquesta manera, la característica que aquests interessos o finalitats ha de tenir abast general, no individual o particular, fa que les fundacions restin sotmeses al control o tutela dels poders públics com a garantia del seu compliment. Això comporta que no pugui ésser regulada la matèria per una llei purament privada o civilista, sinó que aquella tutela o control de protecció necessiti un plus d'ordenació quasi públic que pertany més al Dret pròpiament administratiu que al pur Dret Civil. Aquest mer detall fa que la matèria relativa a fundacions se separi del Dret Civil i passi a ésser una matèria sotmesa a una legislació especial, necessitada de normes que fugirien del clàssic esquema del Dret Civil.

»Ja sabem que la voluntat és la saba de tota persona jurídica, de tipus associacional o societari o de tipus fundacional, si bé que en les associacions i societats la voluntat és sempre viva, actualitzada, successiva o renovada, mentre que en les fundacions es tracta d'una voluntat objectivada o petrificada, que és la del fundador o fundadors, però esqueixada d'ell o d'ells i amb substantivitat pròpia. Per això en les fundacions, en no haver-hi persona que vigili l'exacte compliment o desenvolupament de la voluntat fundacional, i de les finalitats d'interès general, és necessari, de totes totes, que estiguin dotades d'un òrgan de gestió i també d'un òrgan de vigilància i control, àdhuc de tutela i protecció.

»Conseqüència evident d'això és que res té a veure la competència exclusiva sobre fundacions amb la referent a la legislació civil que contempnen l'article 149.1.8^a de la Constitució (qualsevol que sigui la interpretació d'aquest enigmàtic precepte) i l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, ja que quan parlen de legislació civil es refereixen al propi Dret Civil, o sia, a relacions privades o de particulars com a tals, sense cap consideració de finalitat o interès general, a més que en tot cas seria aplicable el darrer apartat de l'article 149 de la Constitució, en relació amb l'article 9.24 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.»

Les anteriors consideracions ens permeten entrar finalment en la constatació, a partir sobretot de l'experiència jurídica dels últims decennis, de com el Dret públic i especialment l'administratiu, ha transformat i comprimit el Dret civil tradicional, sense necessitat d'alterar formalment els preceptes d'aquest. No cal demostrar el fet evident que els principis essencials de la propietat i de la llibertat contractual han sofert importants transformacions per obra de lleis especials que, en general, no són considerades de Dret civil.

Este evolució legislativa ha permès separar i independitzar matèries diverses desprenent-les de l'àmbit del Dret privat erigint-se en forma autònoma dins el camp propi del Dret públic, sobre la base de l'existència d'uns interessos públics que ha calgut protegir per imperatius de l'evolució social.

Potser un dels exemples més esclaridors ens el brinda la legislació d'urbanisme (configurada com a competència exclusiva de la Generalitat en l'article 9.9 de l'Estatut) que ha suposat l'extracció del *ius aedificandi* del contingut propi de les facultats dominicals, que substantivitza i configura com a contingut d'una competència pública, de forma que l'ordenació urbanística no només ha d'entendre's com a tècnica de racionalització d'espais, sinó com a estatut mateix del Dret de propietat.

Aquest fenomen (que es produeix, a més, en major o menor grau en moltes altres competències considerades autònomament en l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Vegeu article 9, apartats 5, 10, 21 i 24; article 10, apartats 2, 4 i 6; article 12, apartat 5), al qual la legislació espanyola no és estranya, ha de tenir-se en compte en el moment de la interpretació del contingut de cada matèria en sentit coherent amb el seu significat i abast propis en el moment actual que, amb caràcter general, ha d'ésser aplicable a la distribució de competències operada entre l'Estat i la Generalitat. Negar aquesta possibilitat suposaria en gran mesura deixar sense contingut una sèrie de competències que en virtut de la seva actual configuració no poden ésser enteses ni exercides sense incidir directament o indirectament en aspectes privats (penseu en els exemples que acabem d'esmentar). Cal tenir en compte, a més a més, que en el supòsit concret a què es refereix el recurs present, i a diferència dels anteriors esmentats, és el mateix Codi Civil el que en matèria de Fundacions ja renuncia *per se* a regular-les per remetre-la a una llei especial que se situa d'entrada fora del seu context.

B) Sens perjudici del que hem exposat fins ara, hi ha, no obstant això, altres arguments que confirmen el caràcter «autònom» de la matèria fundacional i que permeten establir que el contingut inherent d'aquesta competència (d'acord amb la doctrina del Tribunal Constitucional en la seva sentència del 22 de desembre de 1981) i per tant de l'article 9.24 de l'Estatut, és el que es postula en l'allegació present.

a) El primer d'aquests arguments, ens el brinden els antecedents normatius i l'actual Dret positiu de l'Estat en matèria de fundacions.

Com exposa el Consell Consultiu de la Generalitat, des de l'antiga Llei de Beneficència del 1849 fins al Reglament de Fundacions Culturals Privades del 1972, la regulació de les fundacions ha estat sempre objecte de *normes públiques*. Encara que sigui des d'un aspecte estrictament formal, cal destacar que la gran majoria i concretament les disposicions més recents són de caràcter reglamentari. Això no obstant, aquestes regulacions han establert sempre un tractament únic, global i complet del fet fundacional, cosa que ha comportat la regulació tant dels aspectes constitutius, patrimonials i organitzatius com dels de tutela pròpiament dita (Protectorat).

D'aquesta regulació positiva cal destacar als efectes que ara interessen dos aspectes essencials:

En primer lloc, la confirmació del contingut, alhora específic i complex de la regulació fundacional. Podem esmentar a tall d'exemple el Reglament de Fundacions Culturals Privades del 1972, on es regulen tant els aspectes relatius al règim constitutiu, organització i funcionament (Títol I), com el reconeixement estatal (Títol II) i els serveis del Protectorat (Títol III), en els quals hem de destacar la directa vinculació dels actes privats a la concurrència d'una altra voluntat pública en el sentit que abans apuntàvem. (Així, per exemple, la constitució de la fundació exigeix el reconeixement del Ministeri d'Educació, previ la incoació de l'oportú expedient tendent a comprovar que la finalitat de la fundació és d'interès públic —articles 83 i 85—; així mateix, el règim de disposició patrimonial queda subjecte, a més de a la voluntat fundacional, a l'autorització que atorgui el Protectorat —articles 89 i 31—; d'altra banda, també s'estableixen els requisits i obligacions específics sobre

el sistema de govern de les fundacions...)

En segon lloc, sembla coherent considerar el Dret positiu vigent sobre la matèria en el moment d'elaborar-se l'Estatut d'Autonomia com un element definidor d'aquesta. Tot i que és cert que aquesta no ha d'acotar-se en els paràmetres que ofereix l'ordenament positiu vigent, no hi ha dubte que aquest element és d'especial importància per a tal fi i ha d'atribuir-se-li en tot cas un *valor indicatiu mínim* de la competència assumida per la Generalitat. Altrament, és de suposar que no es va poder obviar a l'existència d'un concret ordenament positiu i del seu àmbit en el moment de l'elaboració de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, a desgrat de la qual cosa es va articular aquesta competència amb caràcter exclusiu sense previsió de restriccions o exclusions.

b) Per a fonamentar la seva tesi, la demanda destaca com a principal argument del que anomena «camp estricte del Dret civil» la constitució i l'extinció de la persona jurídica.

Tanmateix, hem de remarcar que el Codi Civil en el seu article 35 es limita a establir una classificació de les persones jurídiques, distingint entre les corporacions, les associacions i les *fundacions d'interès públic* (apartat 1°) i les associacions d'*interès particular* (apartat 2°). A partir d'aquesta doble distinció poden extreure's conseqüències diverses:

Així, les associacions d'interès particular es regeixien per les disposicions relatives al contracte de societat segons la naturalesa d'aquest (article 36), i, segons les esmentades disposicions, tant les societats civils com les mercantils (article 116.2 del Codi de Comerç) tenen personalitat jurídica. En aquest cas, tant el naixement com l'extinció de la societat, així com la regulació general del seu règim d'administració i funcionament, són directament regulats per lleis de Dret privat en sentit estricte (legislació mercantil i Codi Civil).

No és aquest, tanmateix, el cas de les persones jurídiques assenyalades en el paràgraf 1° de l'article 35 del Codi Civil. Així, el Codi Civil es limita únicament i exclusivament a reconèixer a les dites entitats la seva personalitat jurídica, però remet a lleis específiques tot el que fa referència a la regulació de les condicions o requisits per a la vàlida constitució i adquisició de la personalitat i el seu règim de funcionament. Que aquesta normativa especial no pot tenir la consideració de Dret privat resulta evident bé per la naturalesa de la mateixa persona jurídica (així, les corporacions de Dret públic de base territorial o sectorial), bé pel caràcter iuspublicista de l'ordenament positiu que haurà de regular-les (vegeu la Llei del 24 de desembre de 1964, reguladora de les Associacions; Llei del 19 de desembre de 1974 de societats cooperatives; Llei de l'1 d'abril de 1977 sobre associacions sindicals i professionals), que té el seu fonament en la mateixa finalitat d'aquestes entitats que transcendeix l'àmbit privat o particular per incidir en el públic, i tot això amb independència del seu substrat personal privat. (Aprofitem l'avinentsa per a precisar aquí que únicament com a referència a aquesta últim aspecte —substrat personal— han d'entendre's les mencions a la naturalesa privada de la institució, recollides en el preàmbul de la Llei impugnada).

Les conseqüències de la distinció anterior invaliden, doncs, la tesi plantejada en la demanda en la mesura que es refereix a la naturalesa que ha d'atribuir-se a la normativa reguladora de la constitució i extinció de les fundacions privades d'interès general.

Finalment, només destacar com a un nou i decisiu element de fallida d'aquest plantejament de la demanda, la creació per l'Administració d'ens institucionals sota formes privades de personificació (especialment sota la forma de societats anònimes: Llei d'Entitats Estatals Autònomes) o la previsió d'una actuació sota règim de Dret privat d'un ens que s'ha personificat prèviament en virtut d'una fórmula jurídico-pública. D'això es desprèn que sobre la base del mateix Dret públic sorgeixen persones jurídiques relacionades amb formes o activitats privades però nascudes al marge de la legislació civil. En aquest aspecte hem de ressaltar la facultat constitutiva que té atribuïda la Generalitat en virtut de l'article 52 de l'Estatut.

c) Segons la interpretació «harmònica» que es realitza en la demanda, la competència de la Generalitat en matèria de fundacions hauria de quedar reduïda a l'estricta camp de la regulació dels serveis del Protectorat.

Amb independència dels arguments exposats en les alegacions presents que desvirtuen per complet aquesta tesi, destaquem també la incoherència d'aquesta amb l'estructura de la distribució competencial que resulta de l'Estatut.

En efecte, d'una banda, la competència en aquesta matèria ve enunciada en el article 9 amb caràcter exclusiu, precepte que alhora constitueix el sostre màxim de les competències assumides per la Generalitat, i li correspon en el seu exercici la potestat legislativa. Doncs bé, a partir d'aquesta lògica interna de l'Estatut, que evidentment no pot ésser obviada, la tesi de la demanda esdevé totalment inconsistent, en reduir la competència de la Generalitat a uns aspectes administratius que queden pràcticament circumscrits a una matèria organitzativo-administrativa (Protectorat) i la seva regulació és més pròpia de disposicions de naturalesa reglamentària.

d) Tampoc no pot ésser admissible la interpretació restrictiva de la competència que es fonamenta en el fet que l'article 9.24 enumera només algunes de les classes de fundacions.

Aquest raonament manca de lògica si ens atenem a l'ordenament vigent en el moment d'elaborar-se l'Estatut, que es caracteritzava per la diversitat normativa basada principalment en la distinció entre diverses classes de fundacions, sense existir un cos únic i general (pretensió aquesta que constitueix un dels objectius de la llei ara impugnada).

L'enumeració de classes en l'article 9.24 de l'Estatut no és, doncs, més que un reflex d'aquesta realitat normativa existent, classificació que d'altra banda coincideix bàsicament amb la que resulta de la normativa estatal i que queda en tot cas oberta per l'incís «similars» que conté el precepte.

C) A la llum dels arguments anteriors, poden establir-se les conclusions següents:

— La naturalesa i el caràcter especial de la regulació fundacional, singularitza i independitza aquesta matèria, de la pròpia del Dret civil.

— L'única interpretació possible de l'article 9.24 de l'Estatut d'Autonomia és que la dita competència engloba tots els aspectes de la regulació fundacional, havent-se establert com a competència pròpia i diferenciada en el text estatutari, en virtut del seu caràcter especial i independent.

— El contingut inherent d'aquesta competència ha de correspondre amb les conseqüències que resulten d'això anterior, i no pot ésser diferent del que resulta dels antecedents i de l'actual ordenament positiu estatal.

— Conseqüència evident de tot això és que no té res a veure la competència exclusiva sobre fundacions amb la referent a la legislació civil que contempen l'article 149.1.8 de la Constitució i l'article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

D) Quant al tema apuntat també en la demanda, respecte a la possible incidència de la llei impugnada en la competència que correspon a l'Estat segons l'article 149.1.1 de la Constitució, entenem que ha de resoldre's negativament atès que el contingut de la llei no afecta de cap manera les condicions bàsiques de l'àmbit de llibertat en el qual l'exercici del Dret de fundació es porta a terme en la resta de l'Estat. D'acord amb la sentència del Tribunal Constitucional del 16 de novembre de 1981, la pretesa inconstitucionalitat no derivarà del fet que la norma afecti les condicions en què s'exerceix el dret, sinó que es produirà només quan aquesta afecció comporti una modificació de les condicions bàsiques en què s'exercita per la resta dels espanyols. D'altra banda, i així es reconeix en la demanda, la llei a què es refereix l'article 53.1 de la Constitució pot ésser promulgada per les Comunitats Autònomes quan els respectius Estatuts els atribueixin competència legislativa sobre una matèria que impliqui necessàriament la regulació de l'exercici de drets constitucionalment garantits, circumstància que evidentment concorre en el cas present (articles 9.24 i 25 de l'Estatut).

Destaquem aquí que la mateixa sentència esmentada abans, en estudiar el principi d'igualtat contingut en l'article 139 de la Constitució, en relació amb les conseqüències que l'exercici de la potestat legislativa de les Comunitats Autònomes pot produir en la situació jurídica dels ciutadans en les diferents parts del territori de l'Estat, assenyala com a exemple de diversitat normativa, l'àmbit propi del Dret privat.

III

En virtut de l'allegació anterior, entenem que queda perfectament demostrat quin és el contingut propi de la competència que l'article 9.24 de l'Estatut atorga a la Generalitat i com aquest s'escapa i s'independitza en la seva integritat de l'àmbit competencial corresponent al Dret civil.

Això no obstant, degut a la forma com s'articula la demanda, on es planteja una interpretació determinada de la distribució de competències en matèria civil entre l'Estat i la Generalitat (article 149.1.8 de la Constitució i article 9.2 de l'Estatut d'Autonomia), considerem necessari abordar sintèticament aquesta qüestió, en forma subsidiària i merament a efectes dialèctics, d'acord amb les conclusions referides abans.

En la demanda se sosté la tesi que el Dret civil (article 9.2 de l'Estatut) queda reduït a l'àmbit propi de la Compilació de 1960, sense entrar, a més, en una anàlisi mínima del possible abast dels conceptes «conservació», «modificació» i «desenvolupament».

A) Quant al primer aspecte hem de remarcar que la Compilació del Dret Civil Català, aprovada per Llei del 21 de juny de 1960, no contempla la totalitat de les institucions pròpies del Dret civil català, d'acord amb la seva tradició jurídica.

En efecte, tradicionalment, el Dret civil de Catalunya ha

estat integrat per una diversitat de cossos legals de procedència diferent i per una abundant producció consuetudinària. A principis de segle XVIII i abans de la guerra de successió, el panorama legislatiu espanyol es basava en la diversitat de legislacions atès que en haver-hi diferents regnes a Espanya, cada una de les organitzacions polítiques fruïa del seu propi sistema de producció del Dret que determinava l'existència de legislacions civils coexistents en pla d'igualtat en tot el territori de l'Estat.

Posteriorment, el Decret de Nova Planta de 1716 va tenir importants conseqüències en l'ordre del Dret civil català, ja que, d'una banda, va suposar la conservació del sistema jurídic privat català subsistent en el moment de la seva promulgació —que comptava amb les seves pròpies tècniques per a tancar el seu ordenament segons la Constitució de 1599, essent el Dret supletori a Catalunya el contingut en el Dret comú romano-canònic—; i, d'altra, al suprimir-se l'organització político-administrativa existent a Catalunya, es paralitzava tota possibilitat d'evolució del Dret en segar-ne les fonts de producció.

A l'esmentada Constitució de 1599 (Corts de Montsó) es va establir l'ordre definitiu de les fonts de l'ordenament jurídic català, que ha regit pràcticament fins a l'entrada en vigor de la Compilació de 1960, amb un únic retoc en els seus elements, derivat de la inclusió de les lleis generals dictades a partir del Decret de Nova Planta i aquelles parts del Codi Civil que eren d'aplicació general i directa, d'acord amb l'establert en la Llei de Bases de 1888, afegint al darrer esglaó del sistema català el propi Codi Civil com a supletori.

Aquest sistema de prelació va tenir el seu reflex en l'avantprojecte de l'actual compilació de 1955-56, elaborat per la Comissió de Juristes encarregada de l'Estudi de les Institucions del Dret Foral de Catalunya, en l'article 5 de la qual es deia que «les normes d'aquesta Compilació s'interpretaran i *integraran* pels textos originaris i conforme al següent ordre prelatiu: 1. Constitucions i altres drets de Catalunya, text de 1704; 2. Corpus iuris canonici i legislació canònica rebuda posteriorment; 3. Corpus iuris civilis; 4. Doctrina comú i constant dels Autors de Dret català, canònic i romà, i 5. Opinions d'aquells Autors acceptades en sentències de l'Antiga Real Audiència o del Tribunal Suprem de Justícia», afegint-se en l'article 6 que «si no obstant el previngut en l'article anterior, les disposicions a què es refereix resultaven fosques o insuficients, s'aclariran o completaran pel costum local o territorial i, en el seu defecte, pel Codi Civil i per les lleis de caràcter general que les modifiquin o addicionin».

Si bé és cert que ambdós preceptes no transcendiren al text de l'actual Compilació a excepció feta l'aspecte interpretatiu que es recull en l'article 1.2), a diferència de les Compilacions d'Aragó (art. 1.1) i de Navarra (Llei 6 en relació amb la Llei 1), on es mantenen referències a procediments integradors aliens al Codi Civil, no podem desconèixer que constitueixen el reflex històric de llur propi i peculiar sistema de Dret civil, que ha d'ésser determinant per a valorar l'àmbit propi del Dret civil català, en coherència amb la seva tradició jurídica (Observi's que l'article 9.2 de l'Estatut empra el concepte de «dret civil català» i no el de Dret «especial» de Catalunya).

Consegüentment, el Dret civil català, en el sentit de l'article 9.2 de l'Estatut, no pot ésser reduït a l'àmbit de la Compilació

de 1960, sinó que ha d'ésser contemplat i considerat des de la seva pròpia perspectiva històrica.

En aquest sentit i centrant-nos ara en la matèria del present recurs, hem de destacar que en els elements tradicionals integradors dels seus sistemes (especialment el Dret Romà i el Dret Canònic), troba el seu origen la teoria de les persones jurídiques. Así, el Dret romà va conèixer les associacions (*universitas personarum*) concebudes com a unitat diferent dels individus i el Dret canònic va construir les fundacions (*universitas rerum*) en un sentit institucional.

D'altra banda, i amb referència a l'avantprojecte de l'actual compilació, cal tenir en compte que part de les seves previsions (amb independència del propi sistema integratiu que s'acaba d'esmentar) foren també suprimides en el text de la Compilació de 1960. Això demostra el caràcter incomplet d'aquest text legal i que el contingut del Dret civil català no hi queda reduït, circumstància que fins i tot ha estat posada de manifest en diverses sentències del Tribunal Suprem posteriors a la Compilació, que han assenyalat el caràcter orientador i interpretatiu de l'avantprojecte (Vegeu Sentències del 25 de març de 1964, 29 d'octubre de 1964 i 19 de desembre de 1964).

B) El plantejament anterior és coherent, a més, amb la interpretació que s'hauria de donar, a parer nostre, a l'article 149.1.8 de la Constitució, en un sentit no limitatiu de l'exercici de la potestat legislativa de la Generalitat al contingut estricte de la Compilació.

En efecte, hi ha diversos arguments que permeten d'establir un contingut ampli de la competència de la Generalitat en matèria de Dret civil.

a) Un primer argument, de caràcter gramatical, l'ofereix la interpretació de la paraula «desenvolupament» que apareix en el mateix article 149.1.8 de la Constitució. Un Dret civil codificat pot conservar-se o modificar-se, sense sortir dels mateixos límits del text, però de cap manera no podria desenvolupar-se, perquè això implicaria necessàriament la seva expansió. Conseqüentment, el «desenvolupament» s'haurà de produir sobre matèries alienes al contingut actual de la Compilació.

Això suposa que el camp propi del desenvolupament del Dret civil català s'haurà de situar necessàriament fora de l'actual text de la Compilació, en l'espectre comprès entre dos paràmetres: el del seu contingut actual i el de les matèries que la mateixa Constitució reserva com a exclusives a l'Estat, com veurem a continuació.

b) Un segon argument de caràcter sistemàtic, resulta del mateix article 149.1.8 de la Constitució, a l'establir una reserva de competència legislativa a l'Estat sobre unes matèries determinades que en aquest s'enuncien. Aquesta reserva permet d'interpretar el veritable abast de la potestat de desenvolupament que compet a la Generalitat, a l'establir els límits d'aquesta.

En efecte, es pot preguntar quin sentit pot tenir l'esment d'una sèrie de competències en matèria civil que «en tot cas» queden reservades com a competència exclusiva de l'Estat. Creiem que l'única interpretació possible ha de passar necessàriament per la constatació que l'article 149.1.8 de la Constitució contempla dues possibilitats:

1) El supòsit de Comunitats Autònomes que no tinguin un Dret civil propi i que no podran assumir competències en aquesta matèria. En aquest cas, la competència exclusiva de l'Estat serà tota la «legislació civil», tal i com es dedueix del primer paràgraf del precepte constitucional.

2) En el supòsit de Comunitats Autònomes amb Dret civil propi, la competència exclusiva de l'Estat queda reduïda a les matèries que «en tot cas» li corresponen segons el mateix precepte constitucional, ja que aquestes Comunitats Autònomes (en aquest cas la Generalitat) podran assumir, en virtut de llurs Estatuts, la facultat de desenvolupament de llur dret, facultat que per imperatiu constitucional haurà de tenir el seu límit en els àmbits expressament tasats i reservats a l'Estat, això és: les regles relatives a l'aplicació i eficàcia de les normes jurídiques, relacions jurídic-civils relatives a les formes de matrimoni, ordenament dels registres i instruments públics, bases de les obligacions contractuals, normes per a resoldre els conflictes de lleis i determinació de les fonts del Dret, respecte, en aquest darrer cas, a les normes de Dret foral o especial.

Conseqüentment, donats els amplis termes en què es concep la competència de l'article 9.2 de l'Estatut: «La Generalitat de Catalunya té competència exclusiva en matèria de conservació, modificació i desenvolupament del Dret civil català», és indubtable que el Parlament de Catalunya ostenta la potestat legislativa en matèria civil amb l'única excepció de les matèries abans esmentades que en virtut de la Constitució han de quedar reservades en tot cas a la competència exclusiva de l'Estat.

c) L'apartat tercer de l'article 149 ens ofereix un altre argument de caràcter constitucional, que permet l'assumpció per les Comunitats Autònomes de les competències no expressament atribuïdes a l'Estat. De l'apartat vuitè del precepte esmentat es dedueix que les matèries expressament atribuïdes a l'Estat en matèria civil són aquelles que s'esmenten al dit precepte i que «en tot cas» li corresponen. Conseqüentment, quan en l'article 9.2 de l'Estatut s'atribueix a la Generalitat la competència exclusiva sobre Dret civil català hi queden incloses totes aquelles matèries civils no reservades expressament a l'Estat, encara que no siguin tractades específicament a la Compilació.

D'altra banda, el fet que la Constitució parli de drets civils, forals o especials, «on siguin», no ha d'entendre's en un sentit restrictiu o d'acotament de la competència legislativa de les Comunitats Autònomes a l'àmbit estricte del seu Dret especial, sinó únicament com un pressupost de fet necessari per a poder assumir competències en matèria civil.

Noteu que aquesta és l'única diferència substancial amb el règim de distribució de competències que establia la Constitució de 1931 en el seu article 15.1, en què únicament es reservava a l'Estat la competència sobre legislació civil en uns aspectes determinats (coincidents en part amb els de l'art. 149.1.8 de l'actual Constitució) permetent la possibilitat que totes les regions autonòmiques assumissin competències en el camp civil sense necessitat de tenir, com a pressupost habilitant, un Dret civil propi, potser perquè en la ment del constituent no es pensava en la generalització del procés, en contra del que resulta de l'actual Títol VIII de la Constitució de 1978. Així, doncs, independentment de les variacions que imposa la

nova enumeració de les competències civils reservades a l'Estat i de la concurrència necessària, com a pressupost habilitant de l'assumpció de competència, de l'existència prèvia d'un Dret propi, les conseqüències que es dedueixen quant a les possibilitats d'atribució i exercici competencial en matèria civil són sensiblement iguals en ambdós textos constitucionals. (En aquest sentit, recordem aquí la producció legislativa del Parlament de Catalunya a l'empara de l'Estatut d'Autonomia de 1932).

Finalment és important destacar que el mateix Codi Civil estableix un criteri explícit pel que fa a la interrelació entre el Dret comú i els drets forals. En efecte, l'article 13 del Codi, en la seva darrera redacció, consagra el ple respecte dels drets especials o forals (eliminat el contingut transitori que es despenia de la seva redacció anterior), assenyalant les disposicions del Codi Civil de general i directa aplicació i aquelles altres en què el dit cos legal regirà amb caràcter supletori en defecte del Dret especial.

Aquestes disposicions de general i directa aplicació són les que determinen els efectes de les lleis i les regles generals per a la seva aplicació (Títol Preliminar), així com les del Títol IV del Llibre I, amb excepció de les normes relatives al règim econòmic matrimonial. Fora d'aquestes («*pel que fa a la resta*») el Codi Civil serà Dret supletori «en defecte» del Dret especial.

Resulta per tant evident que l'article 13 del Codi, en establir aquesta interrelació entre els drets especials o forals (plenament reconeguts a partir de la nova redacció operada en virtut de la Llei del 17 de març de 1973) i el Dret comú, està atribuïnt als primers un àmbit concret i determinat d'actuació, element aquest d'especial transcendència per a una correcta interpretació de l'abast de la potestat legislativa que en matèria civil pot correspondre a les Nacionalitats i Regions que d'acord amb l'article 149.1.8ª de la Constitució puguin assumir-la, amb l'addició, respecte al Codi Civil, dels altres límits assenyalats en el dit precepte, que configura la competència en tot cas reservada a l'Estat en aquesta matèria.

A partir de l'anterior i malgrat la complexitat evident de la matèria, entenem que les anteriors consideracions, que es dedueixen d'un primera aproximació a aquesta, permeten d'establir un criteri interpretatiu de la competència de la Generalitat en matèria de Dret civil, molt més ampli que el que es desprèn de la demanda, amb cobertura suficient del contingut de la Llei impugnada, fins i tot en el supòsit (totalment hipotètic al nostre entendre i que per consegüent, només s'admet a efectes dialèctics) que fos procedent dissociar els elements amb caràcters privatis que es troben en aquesta.

En aquest últim sentit s'hauria de ressaltar que el criteri interpretatiu que es manté en aquesta alegació és l'únic que pot obeir a la lògica de la lletra i esperit de la distribució de competències operada en l'Estatut d'Autonomia, amb plena coherència amb el caràcter exclusiu d'una sèrie d'aquestes (Fundacions, Associacions, Cooperatives...) que abasten, com a elements inherents al seu contingut, aspectes de Dret privat i que s'han consignat en el text estatutari sense limitacions o remissions a altres competències estatals, com és el cas d'altres competències compreses en l'article 9 de l'Estatut.

En virtut d'això, al Tribunal Constitucional,

PREGA: Que tingui per presentat aquest escrit i per evacuat el tràmit d'allegacions previst en l'article 34 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional, i, en virtut dels arguments continguts, dicti al seu moment sentència per la qual es desestimïn les peticions contingudes en el prec de la demanda i declari expressament la constitucionalitat i plena validesa de la totalitat de la Llei 1/1982 del Parlament de Catalunya.

És de justícia.

Barcelona per a Madrid, 20 de juliol de 1982

Heribert Barrera i Costa
President del Parlament de Catalunya

III. INFORMACIÓ

a) Acords, resolucions i comunicacions dels òrgans de la Cambra

ACORDS INTERPRETATIUS DEL REGLAMENT

Articles 38.3 i 128.8

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de juliol de 1982, d'acord amb l'article 26.1.1^r del Reglament, acorda d'interpretar el que disposa l'article 38.3, quan diu «les Comissions poden reunir-se durant el període de vacances parlamentàries» en el sentit que s'ha d'entendre concordat amb l'article 55.2 i 3 del Reglament, i, per tant, que la convocatòria d'una Comissió ha d'ésser acordada per la Diputació Permanent.

Així mateix, acorda d'interpretar que el que disposa l'article 128.8 es refereix tant a les preguntes per a les quals s'havia sol·licitat resposta oral en el Ple com a aquelles per a les quals s'havia sol·licitat resposta oral en Comissió. La Mesa, amb aquesta interpretació, revoca la que féu en sessió tinguda el 12 de gener de 1982 sobre aquest mateix apartat.

Palau del Parlament, 14 de juliol de 1982

El Secretari Tercer
Enric Manuel-Rimbau

El President del Parlament
Heribert Barrera

NORMA SUPLETÒRIA PER A LA INTERPOSICIÓ DE RECURS PREVI D'INCONSTITUCIONALITAT

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessions tingudes els dies 2 i 13 de juliol de 1982, d'acord amb l'article 26.1.1^r del Reglament i en relació amb la sol·licitud del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana (Reg. 4533) perquè la Mesa estableixi el procediment a seguir a fi que el Parlament pugui acordar a temps d'interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, complint amb tots els requisits legals, acorda la següent norma supletòria del Reglament per a la interposició de recurs previ d'inconstitucionalitat a què es refereix l'article 79 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional:

1. Si el Parlament desitja interposar recurs previ d'inconstitucionalitat per a impugnar una llei de les Corts Generals, tot al més tard al matí següent del dia en què aquestes n'hauran establert el text definitiu —segons l'article 79 de la Llei Orgànica del Tribunal Constitucional—, dos Grups parlamentaris o la desena part dels Diputats del Parlament hauran de fer-ho avinent a la Mesa del Parlament, la qual sol·licitarà al

Consell Consultiu que emeti dictamen, d'acord amb l'article 41 de l'Estatut de Catalunya.

2. Havent rebut el Dictamen del Consell Consultiu, el M. H. Sr. President del Parlament, d'acord amb l'article 89.3 del Reglament, ordenarà que aquest Dictamen sigui reproduït i distribuït en fotocòpia.

3. Si l'endemà al matí, els proposants, tres Grups parlamentaris i la cinquena part dels Diputats comuniquen al President del Parlament la pretensió d'interposar recurs previ d'inconstitucionalitat, el President convocarà aquell mateix matí, d'acord amb l'article 62 del Reglament i amb la dispensa dels requisits que s'hi estableixen, la Junta de Portaveus, i, si s'escau pel fet d'ésser període de vacances parlamentàries, la Diputació Permanent, que es reunirà a la tarda del mateix dia.

4. D'acord amb els articles 61.2 i 62 del Reglament, i si es tracta de sessió extraordinària, d'acord amb l'article 55.2, amb la dispensa prèvia dels terminis que estableix l'article 62 del Reglament, serà convocada sessió plenària, que es tindrà l'endemà al matí.

5. La sessió plenària es tindrà d'acord amb allò que l'article 134.1 primer i segon estableix per a la interposició de recursos d'inconstitucionalitat.

Palau del Parlament, 14 de gener de 1982

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Heribert Barrera

b) Activitat parlamentària

b.1) Reunions tingudes i qüestions tractades

8 de juliol

Comissió d'Alta Muntanya. Ponència sobre la Proposició de Llei sobre Alta Muntanya

Comissió de Política Social. Ponència sobre el Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya

13 de juliol

Junta de Portaveus

Mesa

19 de juliol

Junta de Portaveus

b.2) Relació de documents entrats a la Cambra

Reg. ent. núm.	Data	Concepte
4549	7-7	Resposta a la pregunta formulada per la Diputada I. Sra. Teresa E. Calzada, del G.p. del PSUC (Reg. 4415), sobre els plans d'estudis de les Escoles de Formació del Professo-

Reg. ent. núm.	Data	Concepte	Reg. ent. núm.	Data	Concepte
		rat d'EGB, tramesa per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament.			I. Sr. Francesc Padullés, del G.p. del PSUC (Reg. 4457), sobre la situació dels treballadors de l'empresa «Sucedores de Francisco Vila, SA», tramesa per l'H. Sr. Conseller de Treball.
4550	8-7	Resposta a la pregunta formula per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista (Reg. 4429), sobre la contaminació atmosfèrica produïda per l'empresa Indústries Besòs, SA, tramesa per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia.	4565	14-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat I. Sr. Felip Lorda, del G. Socialista (Reg. 4449), sobre la confecció dels programes escolars del cicle bàsic, tramesa per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament.
4551	8-7	Pregunta al Consell Executiu sobre si ha fet alguna acció per tal que es pogués dur a terme l'actuació dels Rolling Stones a Barcelona, formulada pel Diputat I. Sr. Daniel Terradellas, del G. Socialista, per tal que sigui resposta per escrit.	4566	14-7	Interpellació al Consell Executiu sobre iniciatives de la Generalitat per tal d'assegurar la coordinació de les diverses iniciatives i serveis contra incendis, formulada pel G.p. del PSUC.
4552	8-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat I. Sr. Felip Lorda, del G. Socialista (Reg. 4406) sobre la situació laboral-administrativa del personal no docent dels Instituts de Batxillerat, tramesa per l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament.	4567	14-7	Proposició no de Llei sobre diverses zones de Catalunya que han estat afectades per incendis forestals, presentada pel G.p. del PSUC.
4553	9-7	Interpellació al Consell Executiu sobre quins són els seus propòsits en relació amb la prevenció dels incendis forestals, formulada pel Diputat I. Sr. Albert Alay, del G.p. d'Esquerra Republicana.	4571	15-7	Pregunta al Consell Executiu sobre la conducta concreta que la Direcció General de Batxillerat de la Generalitat va mantenir amb el batlle de Calonge, formulada pel Diputat I. Sr. Xavier Guitart, del G. Socialista, per tal que sigui resposta per escrit.
4554	12-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del G. Socialista (Reg. 4413), sobre la situació del servei d'urgències de la Seguretat Social de Terrassa, tramesa per l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social.	4573	15-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat no adscrit I. Sr. Celestí Sánchez (Reg. 4490) sobre la negociació del conveni col·lectiu de l'Hospital Clínic Provincial de Barcelona, tramesa per l'H. Sr. Conseller de Treball.
4555	12-7	Resposta a la pregunta formulada per la Diputada I. Sra. Rosa Barenys, del G. Socialista (Reg. 4475), sobre un ajut del FNAS a Torelló, al 1980, tramesa per l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social.	4574	15-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat I. Sr. Francesc Padullés, del G.p. del PSUC (Reg. 4457), sobre la situació dels treballadors de l'empresa «Sucedores de Francisco Vila, SA», tramesa per l'H. Sr. Conseller de Treball.
4556	12-7	Resposta a la interpellació al Consell Executiu sobre inversions per a equipaments esportius, formulada pel G.p. del PSUC (Reg. 4427), tramesa per l'H. Sr. Conseller Adjunt a la Presidència.	4575	16-7	Escrit que comunica un error en el Dictamen del Projecte de Llei de Col·legis Professionals, tramès pel G.p. de Convergència i Unió.
4558	13-7	Sol·licitud adreçada al M. H. Sr. President del Parlament pels Diputats I. Srs. Eduard Martín, Isidre Molas, Higiní Clotas, Luis A. García i Felip Lorda, del G. Socialista, perquè sigui convocada la Diputació Permanent.	4576	16-7	Informació sol·licitada pels Diputats I. Srs. Miquel López, Maties Vives i Agustí Forné, del G.p. del PSUC, sobre la Central Nuclear d'Ascó (Reg. 4188), tramesa per l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia.
4559	13-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller de Sanitat i Seguretat Social sobre el problema dels malalts d'insuficiència renal crònica a Catalunya, formulada pel Diputat I. Sr. Luis A. García, del G. Socialista, per tal que sigui resposta per escrit.	4578	16-7	Sol·licitud adreçada a la Mesa del Parlament per una 5.ª part dels Diputats del Parlament, del G. Socialista, perquè el Ple del Parlament acordi la creació d'una Comissió d'investigació sobre els recents incendis forestals a Catalunya i l'actuació dels poders públics competents en la matèria.
4561	13-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat no adscrit I. Sr. Celestí Sánchez (Reg. 4404), sobre la negociació col·lectiva de l'Hospital Clínic Provincial de Barcelona, tramesa per l'H. Sr. Conseller de Treball.	4579	16-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre criteris per a la distribució de la partida corresponent a Programa de Seguretat Escolar, centres de Pre-escolar i EGB a transferir a l'Ajuntament, formulada per la Diputada I. Sra. Teresa E. Calzada, del G.p. del PSUC, per tal que sigui resposta per escrit.
4562	13-7	Resposta a la pregunta formulada pel Diputat	4580	16-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre els Centres de Recursos Pedagògics, for-

Reg. ent. núm.	Data	Concepte
		mulada per la Diputada I. Sra. Teresa E. Calzada, del G.p. del PSUC, per tal que sigui resposta per escrit.
4581	16-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre en què consisteix el Programa de Catalanització i en quins centres o localitats s'ha realitzat la Campanya de Catalanització, formulada per la Diputada I. Sra. Teresa E. Calzada, del G.p. del PSUC, per tal que sigui resposta per escrit.
4582	16-7	Pregunta a l'H. Sr. Conseller d'Ensenyament sobre el Conveni amb l'ONCE, formulada per la Diputada I. Sra. Teresa E. Calzada, del G.p. del PSUC, per tal que sigui resposta per escrit.
4583	19-7	Informe adreçat a la Mesa del Parlament sobre competència en recursos hidràulics, presentat per l'H. Sr. Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, en resposta a la petició del Diputat I. Sr. Maties Vives, del G.p. del PSUC.
4584	19-7	Sol·licitud a la Mesa del Parlament per tal que s'informi al Departament d'Economia i Finances sobre el còmput del termini per a poder contestar una pregunta per escrit.
4585	19-7	Escrit adreçat a la Mesa del Parlament, presentat per l'Associació de Veïns del Carmel

d) Règim interior

CONVOCATÒRIA DE PROVES PER A PROVEIR UNA PLAÇA DE XOFER

MESA DEL PARLAMENT

La Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 13 de juliol de 1982, d'acord amb el que estableix l'article 25 dels Estatuts de Règim i Govern Interior, ha acordat de fer la següent:

CONVOCATÒRIA

Es convoca una plaça de xofer del Parlament de Catalunya, d'acord amb la classificació de llocs de treball aprovada el 29 d'abril de 1981, els Estatuts de Règim i Govern Interior del Parlament de Catalunya, el Reglament del Parlament i les bases següents:

1. Pot optar a la plaça tothom qui reuneix les condicions següents:

- Ésser espanyol.
- Ésser major d'edat i no tenir més de cinquanta-cinc anys.
- No estar inhabilitat ni suspès per a l'exercici de la funció pública.
- No haver estat condemnat per sentència judicial ferma per cap delictes relacionat amb la conducció de vehicles de motor.
- No tenir cap malaltia o cap defecte que impedeixin d'exercir normalment la funció.

- Tenir carnet de conduir de primera classe.
- Tenir el certificat d'escolaritat o procedir de l'Administració local, estatal o institucional.
- Exercir actualment, o haver exercit no més enllà dels darrers sis mesos, funcions anàlogues a les corresponents a la plaça a cobrir.
- Satisfer 500 pessetes en concepte de drets de matrícula i formació d'expedient.

2. Tothom qui reunirà les condicions esmentades en la base primera i voldrà participar en aquesta oposició ha de presentar en el Registre de l'Oficialia Major del Parlament de Catalunya dins el termini improrrogable de set dies hàbils a partir de la publicació d'aquesta convocatòria en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat*:

- Instància segons el model que s'adjunta.
- Curriculum vitae amb indicació dels estudis i l'experiència professional, i documents acreditatius de mèrits que es puguin presentar.
- Acreditació d'haver satisfet els drets de matrícula, lliurada pel Caixer del Parlament de Catalunya.

3. Finit el termini de presentació d'instàncies, l'Oficialia Major publicarà la llista provisional d'admesos en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat*, en la qual hauran de constar el nom i els cognoms dels candidats i el número de llur document nacional d'identitat. Els interessats hi podran reclamar davant de la Mesa del Parlament en el termini de deu dies hàbils, la qual decidirà definitivament.

La llista definitiva d'admesos i d'exclusos es publicarà també en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat*.

4. El Tribunal qualificador serà format, d'acord amb l'article 26 dels Estatuts de Règim i Govern Interior del Parlament, per:

- El President del Parlament o el Vice-president en qui delegui.
- Un altre membre de la Mesa.
- Un funcionari del Parlament designat per la Mesa.

5. Les oposicions començaran el dia i l'hora que s'anunciaran en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat*, almenys amb deu dies d'antelació.

6. S'hauran de realitzar les proves teòriques i pràctiques següents:

- Proves teòriques:
 - Un test sobre circulació, de 25 preguntes. Aquest test serà valorat de 0 a 25 punts. No podran passar l'exercici següent aquells qui tinguin una puntuació inferior a 23 punts.
 - Un test de mecànica, de 25 preguntes. Aquest test serà valorat de 0 a 25 punts. No podran passar a l'exercici següent aquells qui tinguin una puntuació inferior a 20 punts.
 - Redacció sobre el comportament a tenir i les funcions a complir en la plaça a què hom aspira. Aquesta redacció serà valorada de 0 a 10 punts. Només podran passar a la prova pràctica aquells qui tinguin una puntuació superior a 6 punts.

6.2. Prova pràctica:

6.2.1. Consistirà a conduir per ciutat un automòbil durant un temps no inferior a 20 minuts ni superior a mitja hora.

6.2.2. Aquest exercici serà puntuat de 0 a 25 punts.

7. El Tribunal qualificador resoldrà tots els dubtes i les incidències que sorgissin i les seves decisions s'hauran d'adoptar en tots els casos per majoria de vots.

8. Acabades les proves, el Tribunal qualificarà els aspirants i els ordenarà d'acord amb la puntuació obtinguda. Serà objecte de la proposta de nomenament el candidat que haurà obtingut la puntuació màxima entre els presentats. La qualificació es farà pública a la taula d'anuncis del Parlament. La plaça podrà ésser declarada deserta.

9. Es notificarà a l'aprobat la qualificació obtinguda perquè en el termini de vint dies hàbils comptats de la data de notificació porti els següents documents acreditatius de les condicions i les circumstàncies a què es refereix la base 1:

a) Partida de naixement o certificat d'adquisició de la nacionalitat espanyola.

b) Certificació lliurada pel Registre Central de Penats i Rebels que acrediti que no s'està condemnat a penes que inhabiliten per a l'exercici de funcions públiques i que no s'està condemnat per sentència judicial ferma per cap delictes relacionat amb la conducció de vehicles de motor.

c) Fotocòpia compulsada del carnet de conduir de primera classe.

d) Certificat d'escolaritat o d'estudis equivalents, o de procedència de l'Administració local, estatal o institucional.

e) Certificat mèdic en què consti clarament que l'aspirant no té cap malaltia o defecte que li impedeixi d'exercir normalment la funció.

10. Un cop comprovada la conformitat de tots els documents presentats, la Mesa formularà el nomenament corresponent, el qual serà publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i en el *Diari Oficial de la Generalitat* i notificat a l'interessat. L'interessat ha d'incorporar-se al servei del Parlament en el termini de vint dies hàbils comptats de la data de notificació. Si es produïa cap defecte en la documentació que impedis el nomenament o el nomenat no s'incorporava al seu lloc de treball en el termini previst, la Mesa podrà substituir l'afectat pel que el segueixi en puntuació en la qualificació del Tribunal.

11. L'admès ho és amb caràcter provisional durant un període de sis mesos d'acord amb el que disposa l'article 27 dels Estatuts de Règim i Govern Interior. Passat aquest període esdevindrà funcionari del Parlament de Catalunya.

Palau del Parlament, ... de de

El Secretari Primer
Ramon Camp i Batalla

El President del Parlament
Heribert Barrera

MODEL D'INSTÀNCIA A PRESENTAR

.....,
(nom i cognoms)
nat el dia de de, a
..... (.....), veí de
que visc al carrer, núm., pis,
porta, tel., i que tinc el DNI núm.

DECLARO:

Que reuneixo totes i cadascuna de les condicions requerides per la base primera de les proves convocades en el número 93 del *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* per a proveir la plaça de xofer, les quals condicions acreditaré documentalment d'acord amb la base desena.

Per això, us

DEMANO:

D'ésser admès a les darreres dites proves.

Barcelona, ... de de

Signatura

MOLT HONORABLE SENYOR PRESIDENT DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

f) Dictàmens del Consell Consultiu de la Generalitat

**DICTAMEN DEL CONSELL CONSULTIU
DE LA GENERALITAT SOBRE
L'ADEQUACIÓ A L'ESTATUT
D'AUTONOMIA DEL DICTAMEN
SOBRE EL PROJECTE DE LLEI
PER LA QUAL ES REGULA
EL PROCEDIMENT PER AL CANVI
DE NOMS DELS MUNICIPIS
DE CATALUNYA**

DICTAMEN NÚM. 26

A Barcelona, el cinc de juliol de mil nou-cents vuitanta-dos.

La Mesa del Parlament de Catalunya, en sessió celebrada el dia 15 de juny d'enguany, va prendre l'acord de trametre al Consell Consultiu de la Generalitat la sol·licitud presentada per una desena part dels Diputats, del Grup parlamentari de Centristes, perquè emeti Dictamen respecte a l'adequació a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del Dictamen de la Comissió d'Organització de la Generalitat i Govern Local, sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el procedi-

ment per al canvi de noms dels municipis de Catalunya, d'acord amb el que disposen els articles 8.1 i 9.1 de la Llei 1/1981, del 25 de febrer, de creació del Consell Consultiu de la Generalitat i l'article 10.b) del seu Reglament, aprovat pel Decret 429/1981, del 2 de novembre.

La comunicació de petició de Dictamen va tenir entrada en aquest Consell el dia 17 de juny d'enguany (R. 228).

El Consell Consultiu, reunit el dia 22 de juny de 1982, va admetre la sol·licitud tramesa per la Mesa del Parlament i, d'acord amb els articles 12 i 13 del seu Reglament, es declarà competent per a emetre el dictamen. Així mateix, i d'acord amb el que està previst a l'article 15.a) i b), del repetit Reglament, va prendre l'acord de recaptar la informació i documentació complementàries del Grup parlamentari de Centristes i del Departament de Governació.

A la mateixa sessió, nomenà ponent per a aquest Dictamen el Conseller I. senyor Robert Vergés i Cadanet.

Aquest Consell Consultiu de la Generalitat, en sessió celebrada avui, sota la presidència de l'Honorable senyor Francesc Fdez. de Villavicencio i Arévalo i amb assistència dels Consellers, Il·lustres senyors Eduard Vivancos i Comes, Robert Vergés i Cadanet, Lluís Roca-Sastre i Muncunill, J.A. González Casanova, Francesc de Carreras i Serra i Enric Argullol i Murgadas, aquest últim com a secretari, ha deliberat sobre el text elaborat per la ponència i, en conseqüència, ha acordat d'emetre el següent

DICTAMEN

Antecedents

1. L'acord de la Mesa del Parlament de Catalunya del dia 15 de juny de 1982 es concreta a demanar que el Consell Consultiu emeti el dictamen previst a l'article 8.1 de la Llei de Catalunya 1/1981, en relació amb el Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al canvi de noms dels municipis de Catalunya. D'acord, doncs, amb el precepte esmentat, el nostre Dictamen abarcarà el conjunt del Projecte de Llei per tal d'examinar si els seus preceptes són adequats a l'Estatut de Catalunya i, en conseqüència, a l'ordre constitucional.

2. Per a l'elaboració del Dictamen s'ha tingut en compte el text del Dictamen de la Comissió del Parlament i el conjunt de la tasca parlamentària; text primitiu del projecte retirat pel Consell Executiu, nou text del projecte i informe de la Ponència de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local. Tots aquests textos apareixen publicats al *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

FONAMENTS

I

Creiem que, en l'ordre del raonament lògic, cal examinar primerament, en el present Dictamen, la competència genèrica del Parlament de Catalunya per a legislar sobre la matèria del procediment per al canvi de noms dels municipis de Catalunya.

Si examinem la nostra Llei fonamental, l'Estatut, no hi ha dubte que en el seu article 9.8 s'atorga a la Generalitat competència exclusiva per a les «alteracions dels termes municipals i denominació oficial dels municipis i topònims». Aquesta competència exclusiva no és acotada, a diferència del que disposa el primer punt del citat article 9.8, pel que fa a les bases del règim jurídic de les Administracions públiques. Aquest precepte estatutari, pel que respecta a l'alteració dels termes municipals, és perfectament congruent amb allò establert a l'article 148.2 de la Constitució i, pel que fa al canvi de denominació dels municipis i topònims, és el resultat del que hi ha establert a l'article 149.3 del mateix text constitucional, que permet que les matèries no atribuïdes expressament a l'Estat puguin ésser assumides per les Comunitats autònomes en virtut dels seus Estatuts respectius.

II

La competència genèrica del Parlament de Catalunya per a legislar sobre la matèria del canvi de noms dels municipis de Catalunya, que hem exposat en el fonament anterior, s'ha concretat, pel que fa al seu exercici, d'acord amb el que disposa el Reial Decret 2115/1978, del 26 de juliol, de transferència de competències de l'Administració de l'Estat a la Generalitat en matèria d'interior, turisme, activitats molestes, insalubres, nocives i perilloses. En el seu article 1, núm. 2.3, es diu ben clarament que entre les competències que es transfereixen figura «l'alteració dels noms i capitalitat dels municipis». Hem de tenir en compte que aquest Reial Decret, pel seu caràcter anterior a la Llei fonamental de Catalunya, forma part del conjunt estatutari, tal com estableix la Disposició Transitòria Sisena, punt 6, del mateix Estatut. Així ho reconeix el Tribunal Constitucional en la sentència del 2 de febrer de 1981 quan diu:

«Las consideraciones anteriores sobre el concepto constitucional de autonomía y los límites de los controles no se ven afectadas por el hecho de que se haya producido la transferencia de determinadas competencias en relación con la materia que aquí interesa, "interior" o "administración local", a los diversos entes preautonómicos y Comunidades Autónomas, en virtud de una serie de Reales Decretos (2115/1978, de 26 de Julio, respecto a la Generalidad de Cataluña...), transferencia que, en el caso de las Comunidades Autónomas del País Vasco y Cataluña, ha pasado a ser "definitiva" de acuerdo con las previsiones de sus respectivos Estatutos de Autonomía (Disposiciones Transitorias Segunda y Sexta, respectivamente).»

III

Dels fonaments anteriors, en resulta una conclusió quasi bé evident: la Generalitat té competència exclusiva en la matèria de canvi de noms dels municipis de Catalunya. Aquesta competència exclusiva comporta, segons allò establert en l'article 25.2 de l'Estatut, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, inclosa la inspecció.

Ara bé, sempre que el Parlament de Catalunya no hagués legislat sobre la matèria aplicable a la qüestió del canvi de noms dels municipis, el procediment previst en l'article 22 de

la Llei de Règim Local en relació amb els articles 34 a 40 del Reglament de Població i Demarcació Territorial del 17 de maig de 1952, d'acord amb el que preveu l'article 149.3 de la Constitució. Naturalment que en aquest procediment, i per aplicació del Reial Decret 2115/1978, del 26 de juliol, les facultats que en el mateix Decret corresponen als òrgans de l'Estat s'han de considerar atribuïdes a la Generalitat.

Aquesta supletorietat no pot ser obstacle perquè el Parlament de Catalunya legisli —com ho ha fet— sobre la matèria, no solament en el seu aspecte substantiu, sinó pel que fa a les qüestions de procediment, tal com més endavant examinarem.

IV

Examinada la legitimitat constitucional *in totum* de la Llei sotmesa al nostre Dictamen, n'estudiarem amb més detall l'articulat.

L'article primer es limita a reafirmar l'efectivitat de la Llei, sotmetent l'actuació municipal als termes —i, per tant, al procediment— establerts en la mateixa Llei. Els articles 2 i 3 regulen aquest procediment i l'article 4 estableix la iniciativa del Consell Executiu de la Generalitat sobre el canvi de noms, exigint un pronunciament concret de l'ajuntament afectat per aquesta iniciativa.

No hi ha dubte que els articles examinats pressuposen una intervenció del Govern de la Generalitat posterior o anterior (en el cas de l'article 4) a la decisió dels òrgans de govern municipals; fins i tot es preveu en l'article 3, núms. 2 i 3, la facultat de suspensió pel Conseller de Governació. Això podria induir a considerar que els articles examinats afecten el principi d'autonomia municipal proclamat en l'article 140 de la Constitució i que va motivar la promulgació de la Llei 40/81, del 28 d'octubre, que va eliminar la majoria de funcions tutelars dels òrgans de l'Estat sobre acords i resolucions de les corporacions locals.

S'ha de tenir en compte, però, que el concepte d'autonomia municipal s'ha de considerar integrat dins del conjunt de competències de tota l'organització estatal, tant dels òrgans de l'Estat-organització com de les Comunitats Autònomes. I, per tant, en el nostre cas la Comunitat Autònoma catalana pot determinar que, en certs supòsits en què hi hagi un interès d'àmbit superior a l'estrictament municipal, sigui necessària la intervenció dels òrgans de govern de la Generalitat. Com diu l'Exposició de Motius de la Llei que dictaminem, «els noms de llocs són una part essencial del patrimoni d'un poble i contenen elements importants de la seva història i tradició... i el restabliment de llurs formes tradicionals constitueix el recobriment d'un dels principals senyals d'identitat del poble». Es tracta aquí, doncs, d'un interès de tota la nacionalitat catalana, superior a l'estrictament municipal, de tal manera que, la competència, en aquest cas, l'Estatut l'atribueix a la Generalitat, i és aquesta la que pot establir les condicions i el procediment mitjançant el qual poden canviar-se els noms dels municipis de Catalunya.

Aquesta interpretació és la que ha estat assumida pel Tribunal Constitucional en la ja citada sentència del 2 de febrer de 1981, que diu en el seu fonament 9:

«9. El artículo 22 de la Ley de Régimen Local, previo acuerdo del respectivo municipio y la tramitación que indica,

atribuye al Consejo de Ministros la aprobación de las alteraciones de nombre y capitalidad de los municipios.

»En relación con este precepto parece necesario señalar que la concepción del Estado como organización compleja —expresamente reflejada en el Título VIII de la Constitución— permite sostener que el cambio de aspectos relevantes de una de las partes que lo constituyen no es indiferente y —de alguna manera— puede afectar a las demás.

»De aquí que no proceda declarar la inconstitucionalidad del precepto impugnado.»

Evidentment, si bé aquesta sentència fa referència a les relacions municipis-Govern de l'Estat, és aplicable a la rectificació o a l'anul·lació dels acords municipals pel Consell Executiu de la Generalitat.

Aquesta tesi de la constitucionalitat de la intervenció de l'òrgan territorial superior en les decisions municipals ha vingut ímplicitament refrendada en el camp legislatiu per la Llei 40/81, del 26 d'octubre, que aprova determinades mesures sobre el règim jurídic de les corporacions locals, suprimint la majoria de funcions de fiscalització, intervenció i tutela que exercia l'autoritat governativa sobre els acords de les corporacions locals i que deroga nombrosos preceptes de la Llei de Règim Local i dels Reglaments que hi concorden. Precisament en el Reial Decret 3183/81, del 29 de desembre, que estableix la taula de preceptes vigents i derogats com a conseqüència de l'expressada Llei 40/81, no hi figura com a derogat l'article 22 de la Llei de Règim Local i els concordants 36 a 40 del Reglament de Població i Demarcació Territorial.

V

A títol merament dialèctic caldria considerar si els articles 2, 3 i 4, en establir unes normes que afecten en certa manera el procediment administratiu municipal, afectarien la competència exclusiva de l'Estat pel que fa a la legislació processal (article 149.1,6) pel que respecta a les bases del règim jurídic de les Administracions públiques i al procediment administratiu comú.

Pel que fa a la legislació processal, hem d'argumentar que en aquesta matèria la Generalitat té competència exclusiva per a legislar, és a dir, per a crear dret propi. Per tant, pot establir el propi procediment perquè els municipis de Catalunya puguin canviar de nom. En això, creiem que és plenament aplicable el citat article 149.1, 6 de la Constitució quan estableix el «sens perjudici de les especialitats que en aquest ordre es deriven necessàriament de les peculiaritats del dret substantiu de les Comunitats Autònomes». Hem de tenir en compte que l'establiment d'un procediment especial és una derivació *necessària* en la matèria del canvi de noms i, més ben dit, per pròpia definició, la matèria de canvi de noms —atribuïda en competència exclusiva a la Generalitat— és essencialment procedimental. Cal examinar únicament els articles 22 de la Llei de Règim Local, 26 a 33 del Reglament de Població i Demarcació Territorial i la mateixa Llei dictaminada per a arribar a aquesta conclusió.

Respecte a la possible incidència en la competència estatal sobre les bases del règim jurídic de les Administracions públiques, cal repetir que la competència exclusiva atribuïda a la Generalitat en la matèria no és acotada, en aquest cas, pel re-

specte a les bases o principis bàsics. I aquesta no-acotació estímem que està motivada per la raó que el canvi de noms dels municipis, per la seva transcendència, simplement de caràcter territorial, no pot considerar-se integrada en el concepte de bases, principis bàsics o legislació bàsica, que impliquen la necessitat d'una general aplicació i observança per a tot l'ordenament jurídic de l'Estat.

Hi cabria, en aquest cas, una última objecció, que seria que es consideressin bàsics els preceptes de la Llei 40/81, del 26 d'octubre, que estableix unes majories qualificades en el seu article 3.1 perquè les corporacions locals puguin adoptar acords en determinades matèries, entre les quals figura l'alteració del nom o de la capitalitat del municipi.

En aquest cas, s'ha de constatar que l'article 2 de la Llei del Parlament de Catalunya sotmesa al nostre Dictamen contempla les mateixes majories que les esmentades i, per tant, la possible objecció no tindria en aquest cas cap conseqüència als efectes de la constitucionalitat del text legislatiu examinat.

Amb referència al respecte a la competència exclusiva de l'Estat sobre el procediment administratiu comú, hem de repetir, una vegada més, que la competència de la Generalitat en la matèria no és acotada en aquest cas i, per tant, pot establir un procediment propi per al canvi de noms dels municipis de Catalunya, tenint en compte, tal com també hem exposat, que la matèria és eminentment procedimental.

En segon lloc, s'ha de tenir en compte que en la mateixa legislació estatal el procediment per al canvi de noms dels municipis representa una especialitat i és congruent que en assumir la Generalitat competència en la matèria pugui regular aquest procediment especial d'acord amb les característiques pròpies de la Comunitat catalana establertes per la seva Cambra legislativa. I, per últim, els principis fonamentals d'aquest procediment modificats en l'article 3.1 de la Llei 40/81, del 26 d'octubre (règim de majories per a l'adopció dels acords municipals de canvi de denominació) no són vulnerats en l'article 2 de la Llei del Parlament, tal com ja hem exposat.

VI

Per a un examen acurat del Projecte de Llei tindrem en compte també el text de la Disposició Transitòria Primera, que prescriu l'expressió catalana per als noms actuals dels municipis de Catalunya. Entenem que la Generalitat i, per tant, el seu òrgan legislatiu, el Parlament, té plena competència en la matèria, no tant per a les potestats específiques que li atorga l'article 9.8 de l'Estatut, sinó com a conseqüència del deure constitucional i estatutari de garantir l'ús correcte de la llengua catalana, tant en el seu ús normal com en el seu ús oficial, com és el present cas. No es tracta, en el supòsit de la Disposició Transitòria Primera, d'un canvi de nom, sinó de l'expressió correcta del mateix nom en la llengua pròpia de Catalunya a la qual, precisament, pertany històricament i lingüísticament el topònim.

Hem de remarcar que la competència de la Generalitat en la matèria resulta del fet històric reconegut en l'article 3.1 de l'Estatut, on diu que la llengua catalana és la pròpia de Catalunya i, per tant, que correspon als òrgans de govern de la Comunitat Autònoma el restabliment de la puresa idiomàtica dels noms oficials de les comunitats municipals, així com dels

topònims del territori de Catalunya. Amb això la Generalitat no fa més que complir el precepte de l'article 3.3 del text constitucional, que estableix que la riquesa de les diferents modalitats lingüístiques d'Espanya és un patrimoni cultural que serà objecte d'especial respecte i protecció.

Com va manifestar aquest Consell Consultiu en el seu Dictamen núm. 6, del 7 de desembre de 1981, la regulació de l'ús de les llengües oficials es fa com a conseqüència de l'aplicació dels principis fonamentals que estructuren la Comunitat autònoma dins de l'Estat, afegint més endavant que «l'Estatut atribueix a la Generalitat la competència, a més d'altres vessants, en ordre a garantir l'oficialitat del castellà i del català. I la funció de garantir implica mantenir i fer mantenir els principis constitucionals i estatutaris pertinents».

CONCLUSIONS

El Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local del Parlament de Catalunya sobre el Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Nom dels Municipis de Catalunya és adequat a l'Estatut de Catalunya.

Enric Argullol i Murgadas, Conseller-secretari del Consell Consultiu de la Generalitat de Catalunya,

CERTIFICO que la present fotocòpia reproduïx fidelment el seu original, el qual es troba en l'arxiu al meu càrrec.

Barcelona, 7 de juliol de 1982

Enric Argullol i Murgadas

Vist i plau
Francesc Fernández de Villavicencio
El President

h) Rectificacions per error tipogràfic

— Rectificació al BOPC, 88, pàg. 3373

Al Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de Col·legis Professionals.

Article 18, apartat 1

On diu: «...són recurribles mitjançant recurs d'alçada o de reposició, segons escaigui, davant del Consell de Col·legis respectius en el termini i amb els requisits que estableixen els estatuts d'aquells.»

Ha de dir: «...són recurribles mitjançant recurs d'alçada o de reposició, segons escaigui, en el termini i amb els requisits que estableixen els estatuts d'aquells.»

— Rectificació al BOPC, 92, pàg. 3569

A III. INFORMACIÓ. Reg. entr. núm. 4527

Cal afegir-hi: «..., presentada pel G.p. del PSUC.»

IV. ÍNDEX DE TRAMITACIONS

Enclou tots els documents en tramitació i tramitats en el període de sessions actual, excepte les preguntes.

Claus:

- (O) = Text original entrat al Parlament (corresponent al número del registre d'entrada que figura abans de cada títol)
- (T) = Disposicions referents a la tramitació del document
- (P) = Informe de Ponència
- (D) = Dictamen de Comissió
- (A) = Text aprovat pel Ple del Parlament o per la Comissió per delegació d'aquell
- (R) = Retirada del document o rebuig del document
- (De) = Text decaigut
- (I) = Acord d'interposició de recurs
- (C) = Acord de compareixença
- (Dem) = Demanda per la qual s'interposa recurs
- (Al) = Alegacions que formula el Parlament

Sigles de les Comissions parlamentàries que tramiten o han tramitat els textos:

- /COAG/ Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local
- /CJD/ Comissió de Justícia i Dret
- /CEF/ Comissió d'Economia, Finances i Pressupost
- /CIE/ Comissió d'Indústria i Energia
- /CARP/ Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca
- /CPT/ Comissió de Política Territorial
- /CPC/ Comissió de Política Cultural
- /CPS/ Comissió de Política Social
- /CDH/ Comissió de Drets Humans
- /CR/ Comissió de Reglament
- /CED/ Comissió de l'Estatut dels Diputats
- /CGI/ Comissió de Govern Interior
- /CCNA/ Comissió d'Investigació Central Nuclear d'Ascó
- /CAM/ Comissió d'Alta Muntanya

I. TEXTOS APROVATS

A. LLEIS I ALTRES NORMES APROVADES

- *Llei de Fundacions Privades Catalanes.* /CJD/. BOPC, 30, 839 (O); 32, 919 (T); 46, 1479 (T); 47, 1510 (P i T); 50, 1646 (D); 53, 1739 (T); 64, 2240 (T); 66, 2276 (T); 68, 2341 (T); DSPC/P, 88 (A); BOPC, 68, 2331 (A).
- *Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.* /CPT/. BOPC, 20, 516 (O); 23, 613 (T); 24, 626 (T); 40, 1187 (T); 44, 1392 (P); 45, 1430 (T); 47, 1507 (D); 48, 1585 (T); 64, 2239 (T); 66, 2276 (T); 67, 2307 (T); 68, 2341 (T); DSPC/P, 89 (A); BOPC, 68, 2336 (A).
- *Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat.* /COAG/. BOPC, 51, 1668 (O i T); 56, 1835 (T); 61, 2053 (P); 68, 2386 (D); DSPC, 92 (A); BOPC, 71, 2745 (A).
- *Llei de creació de la Comissió de Ports de Catalunya.* /CPT/. BOPC, 48, 1592 (O); 49, 1627 (T); 50, 1659 (T); 53, 1740 (T); 67, 2311 (T); 68, 2376 (P); 71, 2485 (T i D); DSPC/P, 94 (A); BOPC, 75, 2562 (A).
- *Llei sobre declaració com a paratge natural d'interès nacional del Massís del Pedraforca (Berguedà).* /CPT/. BOPC, 39, 1153 (O); 44, 1403 (T); BOPC, 60, 2002 (T); 70, 2414 (T); 73, 2519 (T); 76, 2634 (P); 78, 2752 (D); DSPC/P, 95 (A); BOPC, 80, 2803 (A).
- *Llei de Reforma de la Llei Reguladora del Consell Assessor de RTVE a Catalunya.* BOPC, 77, 2690 (O); 78, 2755 (T); DSPC/P, 95 (A); BOPC, 80, 2805 (A).
- *Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves entitats autònomes per al 1982.* BOPC, 62, 2103 (O); 64, 2241 (T); 67, 2312 (T); 75, 2568 (P); 78, 2751 (T); 82, 2895 (T i D); DSPC/P, 101 (A); BOPC, 86, 3179 (A).
- *Llei de Modificació de la Llei de Pressupost de la Generalitat i de les seves Entitats Autònomes per al 1982.* BOPC, 85, 3157

(O); 87, 3316 (T); DSPC/P, 102 (A); BOPC, 88, 3369 (A).

- *Llei de Finances Públiques de Catalunya.* /CEF/. BOPC, 61, 2038 (O); 64, 2243 (T); 77, 2689 (T); 83, 3075 (T); 85, 3148 (T); 88, 3380 (D); 90, 3504 (T); DSPC/P, 103 (A); BOPC, 91, 3513 (A).
- *Llei concedint pròrroga per a dictar el Reglament de la Llei de Patrimoni de la Generalitat.* BOPC, 89, 3440 (O); DSPC/P, 103 (A); BOPC, 91, 3528 (A).

B. RESOLUCIONS I MOCIONS

a) Resolucions

- *Resolució 42/ I del Parlament de Catalunya per tal que el Govern de la Generalitat promogui requeriment d'incompetència al Govern de l'Estat en relació amb els Reials Decrets 2819/81, de 27 de novembre, i 3217/81, de 27 de novembre, i en solliciti la derogació.* DSPC/DP, 86 (A); 87 (A); BOPC, 64, 2239 (O, T, T i A).
- *Resolució 43/I del Parlament de Catalunya sobre la cooperació transfronterera de les col·lectivitats o autoritats territorials.* /COAG/. BOPC, 59, 1955 (O); 61, 2085 (T); 66, 2275 (A).
- *Resolució 44/I del Parlament de Catalunya sobre la creació de la Policia Autonòmica.* /CJD/. BOPC, 56, 1837 (O); 59, 1953 (T); 61, 2083 (T); 67, 2307 (A).
- *Resolució 45/I del Parlament de Catalunya sobre transformació en regadiu dels secans de les comarques de la Segarra i de les Garrigues.* /CARP/. BOPC, 59, 1954 (O); 61, 2085 (T); BOPC, 63, 2192 (T); DSPC/CARP, 17 (A); BOPC, 68, 2339 (A).
- *Resolució 46/I del Parlament de Catalunya sobre la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat a la Llei de Pressupostos*

de l'Estat de 1982. DSPC/P, 90 (A); BOPC, 68, 2340 (A).

- *Resolució 47/I del Parlament de Catalunya sobre discriminació per raons de sexe. /CJD/. BOPC, 64, 2247 (O i T); 67, 2314 (T); DSPC-C, 19 (A); BOPC, 70, 2411 (A).*
- *Resolució 48/I del Parlament de Catalunya sobre les inundacions que han afectat a les comarques de Girona els dies 16, 17 i 18 de febrer. /COAG/. BOPC, 70, 2414 (O i T); 73, 2520 (T); DSPC/C, 23 (A); BOPC, 76, 2627 (A).*
- *Resolució 49/I del Parlament de Catalunya sobre els darrers atemptats terroristes. BOPC, 80, 2843 (T); DSPC/P, 95 (A); BOPC, 80, 2806 (O i A).*
- *Resolució 50/I del Parlament de Catalunya sobre la creació del Consell Assessor de Pesca. /CARP/. BOPC, 70, 2415 (O i T); 74, 2539 (T); DSPC/C, 29 (A); BOPC, 83, 3072 (A).*
- *Resolució 51/I del Parlament de Catalunya sobre el Projecte de Llei del Fons de Compensació Interterritorial BOPC, 84, 3115 (O); DSPC/P, 97 (A); BOPC, 84, 3115 (A).*
- *Resolució 52/I del Parlament de Catalunya sobre la celebració de la Conferència de Regions Pirinenques. BOPC, 84, 3116 (O); DSPC/P, 101 (A); BOPC, 84, 3126 (A).*
- *Resolució 53/I del Parlament de Catalunya sobre l'habilitació d'un local per a seu de la Casa de la Joventut d'Olot. /CPC/. BOPC, 81, 2865 (O); 83, 3085 (T); DSPC/C, 31 (A); BOPC, 85, 3147 (A).*
- *Resolució 54/I del Parlament de Catalunya sobre el traspàs de les Universitats catalanes a la Generalitat. /CPC/. BOPC, 81, 2866 (O); 83, 3086 (T); DSPC/C, 31 (A); BOPC, 85, 3147 (A).*
- *Resolució 55/I del Parlament de Catalunya sobre l'ús de la llengua catalana en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol BOPC, 85, 3163 (O); DSPC/C, 34 (A); BOPC, 86, 3263 (A).*
- *Resolució 56/I del Parlament de Catalunya sobre un Pla Interdepartamental d'Actuació Especial a la barriada de La Mina, a Sant Adrià del Besòs. /COAG/. BOPC, 77, 2691 (O); 78, 2756 (T); 81, 2865 (T); 82, 2946 (T); DSPC/C, 32 (A); BOPC, 87, 3274 (A).*
- *Resolució 57/I del Parlament de Catalunya sobre les necessitats d'ensenyament del barri de Sant Cosme del Prat de Llobregat. /CPC/. BOPC, 84, 3124 (O); 85, 3159 (T); DSPC/C, 36 (A); BOPC, 89, 3429 (A).*
- *Resolució 58/I del Parlament de Catalunya sobre el nomenament del Cap del Servei de Teatre. /CPC/. BOPC, 84, 3125 (O); 85, 3159 (T); DSPC/C, 36 (A); BOPC, 89, 3429 (A).*
- *Resolució 59/I del Parlament de Catalunya sobre la implantació del Servei Telefònic anomenat «Alarma Sueca» per a accidents i emergències. /CJD/. BOPC, 83, 3087 (O); 85, 3158 (T); 87, 3317 (T); DSPC/C, 37 (A); BOPC, 90, 3476 (A).*
- *Resolució 60/I del Parlament de Catalunya sobre la commemoració de la proclamació de la Declaració Universal dels Drets Humans de les Nacions Unides. /CJD/. BOPC, 84, 3123 (O); 85, 3159 (T); DSPC/C, 37 (A); BOPC, 90, 3477 (A).*
- *Resolució 61/I del Parlament de Catalunya sobre la Declaració com a Parc Natural del conjunt orogràfic Cadí-Moixeró. /CPT/. BOPC, 85, 3159 (O); 88, 3397 (T); BOPC, 91, 3529 (A).*

b) Mocions

- *Moció 18/I del Parlament de Catalunya sobre l'aplicació del Decret 344/1981 de declaració de comarca d'ordenació d'explo-tacions del Pallars. BOPC, 61, 2088 (O); 68, 2409 (T); DSPC/P, 89 (A); BOPC, 68, 2340 (A).*
- *Moció 19/I del Parlament de Catalunya sobre l'Avantprojecte de Llei de Transports de mercaderies d'àmbit estatal BOPC, 72, 2514 (O); DSPC/P, 94 (A); BOPC, 75, 2566 (A).*
- *Moció 20/I del Parlament de Catalunya sobre la creació de la Subdirecció General d'Acció Cívica. BOPC, 72, 2515 (O); DSPC/P, 94 (A); BOPC, 75, 2567 (A).*
- *Moció 21/I del Parlament de Catalunya sobre quines mesures ha pres la Conselleria per al compliment de la legislació vigent en matèria d'escomeses elèctriques (Reg. 3829). BOPC, 76, 2643 (O); 80, 2845 (T); DSPC/P, 95 (A); BOPC, 80, 2806 (A).*
- *Moció 22/I del Parlament de Catalunya sobre accions em-preses per aquest en relació amb la crisi del sector de la moto-cicleta. BOPC, 81, 2869 (O); DSPC/P, 96 (A); BOPC, 83, 3073 (T i A).*
- *Moció 23/I del Parlament de Catalunya sobre el transport de viatgers en automòbils lleugers a Catalunya. BOPC, 81, 2870 (O); DSPC/P, 96 (A); BOPC, 83, 3073 (T i A).*
- *Moció 24/I del Parlament de Catalunya sobre la implantació del quart torn a l'empresa MABSA. BOPC, 83, 3093 (O i T); DSPC/P, 97 (A); BOPC, 83, 3074 (A).*
- *Moció 25/I del Parlament de Catalunya sobre les substitucions dels professors als centres escolars públics. BOPC, 83, 3094 (O i T); DSPC/P, 97 (A); BOPC, 83, 3074 (A).*
- *Moció 26/I del Parlament de Catalunya sobre la Resolució 32/I, d'Activitats d'Acampada. BOPC, 89, 3449 (O); DSPC/P, 104 (A); BOPC, 91, 3529 (A).*
- *Moció 27/I del Parlament de Catalunya sobre els centres de Protecció de Menors. BOPC, 89, 3450 (O); 91, 3534 (T); DSPC/P, 104 (A); BOPC, 91, 3530 (A).*
- *Moció 28/I del Parlament de Catalunya sobre la situació dels treballadors del Banco de los Pirineos. BOPC, 89, 3450 (O); 91, 3535 (T); DSPC/P, 104 (A); BOPC, 91, 3530 (A).*

II. ALTRES TEXTOS AMB TRAMITACIÓ CLOSA

a) Interpелlacions formulades

- 3751 *Interpелlació al Consell Executiu sobre la creació de la Subdi-recció General d'Acció Cívica. BOPC, 66, 2291 (O); 71, 2495 (Ref.).*
- 3759 *Interpелlació al Consell Executiu sobre la Resolució núm. 1, de 3 de desembre de 1981. BOPC, 66, 2291 (O); 71, 2495 (Ref.).*
- 3770 *Interpелlació al Consell Executiu sobre el Consell d'Agricul-tura, Ramaderia i Boscos. BOPC, 66, 2292 (O); 71, 2495 (Ref.).*
- 3773 *Interpелlació al Consell Executiu sobre l'Avantprojecte de llei de transports de mercaderies d'àmbit estatal. BOPC, 66, 2293 (O); 71, 2495 (Ref.).*
- 3829 *Interpелlació a l'H. Sr. Conseller d'Indústria i Energia sobre quines mesures ha pres la Conselleria per al compliment de la*

- legislació vigent en matèria d'escomeses elèctriques. BOPC, 68, 2408 (O); 75, 2613 (Ref.).
- 3890 *Interpellació al Consell Executiu sobre les inundacions produïdes per les pluges dels dies 16 i 17 de febrer.* BOPC, 70, 2416 (O); 75, 2613 (Ref.).
- 3914 *Interpellació al Consell Executiu sobre les declaracions fetes per l'H. Sr. Conseller d'Economia i Finances a la revista «Cambio 16».* BOPC, 71, 2493 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 3943 *Interpellació al Consell Executiu sobre el transport de viatgers en automòbils lleugers a Catalunya.* BOPC, 71, 2493 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 3953 *Interpellació al Consell Executiu sobre sanejament a Catalunya.* BOPC, 71, 2493 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 3959 *Interpellació al Consell Executiu sobre accions empreses per aquest en relació amb la crisi del sector de la motocicleta.* BOPC, 73, 2523 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 3997 *Interpellació al Consell Executiu sobre criteris i política en matèria de construccions escolars.* BOPC, 74, 2540 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 4010 *Interpellació al Consell Executiu sobre quines ordres tenen els Mossos d'Esquadra respecte a les protestes i les concentracions que es poden produir davant la seu del Consell Executiu.* BOPC, 74, 2541 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 4025 *Interpellació al Consell Executiu sobre directrius adoptades quant a l'actuació dels Mossos d'Esquadra davant de les protestes i les concentracions que es poden produir a la plaça de Sant Jaume.* BOPC, 74, 2542 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 4035 *Interpellació al Consell Executiu sobre la intervenció dels Mossos d'Esquadra contra una manifestació de dones.* BOPC, 74, 2542 (O); 80, 2845 (Ref.).
- 4115 *Interpellació al Consell Executiu sobre la implantació del Quart Torn.* BOPC, 77, 2696 (O); BOPC, 83, 3091 (Ref.).
- 4127 *Interpellació al Consell Executiu sobre els motius i els propòsits del capteniment d'aquest en relació amb el traspàs de serveis en matèria de conservació de la natura i als convenis respectius.* BOPC, 78, 2757 (O); BOPC, 83, 3091 (Ref.).
- 4154 *Interpellació al Consell Executiu sobre les substitucions dels professors dels centres escolars públics.* BOPC, 78, 2757 (O); BOPC, 83, 3091 (Ref.).
- 4157 *Interpellació al Consell Executiu sobre les normes urbanístiques del Pla General Metropolità de Barcelona.* BOPC, 78, 2759 (O); BOPC, 83, 3091 (Ref.).
- 4082 *Interpellació al Consell Executiu sobre descentralització de les funcions que ha assumit de les Delegacions Provincials.* BOPC, 77, 2695 (O); 84, 3128 (Ref.).
- 4166 *Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 10.7 de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la zona tarragonina.* BOPC, 80, 2844 (O); 84, 3128 (Ref.).
- 4197 *Interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol.* BOPC, 81, 2868 (O); 84, 3128 (Ref.).
- 4209 *Interpellació al Consell Executiu sobre la implantació de l'anomenat treball interromput a l'empresa MABSA.* BOPC, 81, 2868 (O); 84, 3128 (Ref.).
- 4218 *Interpellació al Consell Executiu sobre la Resolució 32/I, d'activitats d'acampada.* BOPC, 82, 2946 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4228 *Interpellació al Consell Executiu sobre la Central Nuclear d'Ascó I.* BOPC, 82, 2947 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4264 *Interpellació a l'H. Sr. Conseller de Justícia sobre els centres de protecció de menors.* BOPC, 83, 3088 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4265 *Interpellació al Consell Executiu sobre la denegació de beques als alumnes dels centres municipals de Batxillerat.* BOPC, 83, 3089 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4278 *Interpellació al Consell Executiu sobre els Serveis d'Inspecció del Departament d'Ensenyament.* BOPC, 83, 3090 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4309 *Interpellació al Consell Executiu sobre les unitats mínimes de conreu.* BOPC, 84, 3127 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4333 *Interpellació al Consell Executiu sobre la situació dels treballadors del «Banco de los Pirineos».* BOPC, 83, 3090 (O); 88, 3045 (Ref.).
- 4336 *Interpellació al Consell Executiu sobre unes declaracions de l'H. Sr. Conseller de Treball.* BOPC, 84, 3128 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4370 *Interpellació al Consell Executiu sobre el calendari legislatiu previst pel Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació.* BOPC, 87, 3320 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4371 *Interpellació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor.* BOPC, 87, 3321 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4387 *Interpellació al Consell Executiu sobre la Resolució núm. 11 del debat sobre la Central Nuclear d'Ascó.* BOPC, 87, 3322 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4405 *Interpellació al Consell Executiu sobre retorn de béns o drets espoliats als ciutadans o entitats, com a conseqüència de la Guerra Civil.* BOPC, 87, 3323 (O); 91, 3533 (Ref.).
- 4427 *Interpellació al Consell Executiu sobre inversions per a equips esportius.* BOPC, 88, 3404 (O); 92, 3557 (Ref.).
- 4445 *Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació del Decret 344/81 per al Pallars i la Ribagorça.* BOPC, 89, 3446 (O); 92, 3557 (Ref.).
- 4447 *Interpellació al Consell Executiu sobre la formació professional en matèria forestal.* BOPC, 89, 3447 (O); 92, 3557 (Ref.).
- 4448 *Interpellació al Consell Executiu sobre la Proposició no de Llei sobre la manca d'assistència sanitària en comarques pirinenques.* BOPC, 89, 3447 (O); 92, 3557 (Ref.).
- 4450 *Interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa.* BOPC, 89, 3448 (O); 92, 3557 (Ref.).

b) Textos retirats, decaiguts o rebutjats

C. PROJECTES DE LLEI

- 1389 *Projecte de Llei de creació d'Entitats Professionals Agràries. /CARP/. BOPC, 16, 333 (O); 18, 399 (T); 33, 952 (T); 44, 1391 (T); 48, 1557 (D); 51, 1667 (T); 66, 2276 (R).*
- 1610 *Projecte de Llei per la qual s'aprova la Llista de Noms Oficials dels Municipis de Catalunya. /COAG/. BOPC, 18, 416 (O); 19, 455 (T); 31, 887 (T); 35, 983 (T); 43, 1375 (T); 55, 1800 (T); 65, 2259 (R).*
- 3763 *Projecte de Llei de creació de les Entitats Professionals Agràries. /CARP/. BOPC, 66, 2279 (O i T); 70, 2412 (T); 82, 2945 (R).*

D. PROPOSICIONS DE LLEI

- 1336 *Proposició de Llei relativa a l'educació dels infants fins a tres anys.* BOPC, 61, 2073 (O); 64, 2244 (R).
- 2147 *Proposició de Llei de modificació de la Llei 6/1980 del 17 de desembre.* BOPC, 27, 740 (O i T); 67, 2312 (R).
- 3671 *Proposició de Llei sobre Alta Muntanya.* BOPC, 61, 2077 (O); 65, 2261 (O); 68, 2402 (R).
- 3760 *Proposició de Llei sobre l'educació dels infants fins a 3 anys.* BOPC, 66, 2286 (O); 71, 2491 (T i R).
- 4071 *Proposició de Llei de Teatre.* BOPC, 76, 2637 (O); DSPC/P, 96 (R); BOPC, 83, 3082 (R).

F. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ**4. PROPOSICIONS NO DE LLEI I ALTRES PROPOSTES**

- 3549 *Proposició no de Llei sobre la creació d'una agència d'extensió agrària a Alcanar. /CARP/. BOPC, 58, 1899 (O); 59, 1955 (T); 61, 2084 (T); 68, 2407 (R).*
- 3666 *Proposició no de Llei sobre la utilització dels centres docents públics. /CPC/. BOPC, 61, 2085 (O); 64, 2245 (T); 67, 2313 (T); 71, 2492 (R).*
- 3757 *Proposició no de Llei sobre la interposició d'un recurs d'inconstitucionalitat a la Llei de Pressupostos de l'Estat per al 1982.* BOPC, 66, 2290 (O i T); 78, 2755 (R).
- 3952 *Proposició no de Llei relativa a la «Convenció sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació contra la dona». /CJD/. BOPC, 71, 2492 (O); 73, 2520 (T); 75, 2612 (T); 80, 2842 (R).*
- 3961 *Proposició no de Llei sobre els esdeveniments dels dies 26, 27 i 28 de gener en la marxa contra l'atur convocada per Comissions Obreres. /CJD/. BOPC, 73, 2521 (O); 76, 2639 (T); 81, 2864 (De).*
- 3990 *Proposició no de Llei sobre el Projecte de Llei d'Autonomia Universitària (LAU) que debat el Congrés dels Diputats. /CPC/. BOPC, 73, 2522 (O); 76, 2640 (T); 80, 2843 (R).*
- 4073 *Proposició no de Llei sobre mesures adreçades a lluitar contra l'atur juvenil /CPS/. BOPC, 76, 2641 (O); 77, 2691 (T); 78, 2756 (T); DPSC/C, 30 (R); BOPC, 83, 3085 (R).*
- 3264 *Proposició no de Llei sobre el 33è aniversari de la declaració universal dels drets humans promulgada per les Nacions Unides. /CDH/. BOPC, 49, 1628 (O); 53, 1741 (T); 84, 3123 (R).*

H. INTERPELLACIONS I MOCIONS**2. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS**

- 3663 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el desallotjament d'una part de les instal·lacions de l'Institut Territorial del Servei Social d'Higiene i Seguretat en el Treball.* BOPC, 61, 2089 (O); 68, 2411 (T); DSPC/P, 89 (R); BOPC, 68, 2411 (R).
- 3664 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els criteris actuals, motius i propòsits del Govern de la Generali-*

tat en política d'ocupació. BOPC, 61, 2090 (O); 68, 2412 (T); DSPC/P, 89 (R); BOPC, 68, 2412 (T).

- 3665 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre política d'aquest en relació amb l'Institut Social del Temps Lliure.* BOPC, 61, 2090 (O); DSPC/P, 89 (R); BOPC, 68, 2412 (R).
- 3973 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el punt 1 de la Resolució núm. 34/I, del 3 de desembre de 1981 (Reg. 3759).* BOPC, 72, 2514 (O); DSPC/P, 94 (R); BOPC, 75, 2613 (R).
- 3976 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el Consell d'Agricultura, Ramaderia i Boscos (Reg. 3770).* BOPC, 72, 2515 (O); DSPC/P, 94 (R); BOPC, 75, 2613 (R).
- 4068 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les inundacions produïdes per les pluges dels dies 16 i 17 de febrer (Reg. 3890).* BOPC, 76, 2642 (O); 78, 2759 (R).
- 4302 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les normes urbanístiques del Pla general metropolità de Barcelona.* BOPC, 83, 3095 (O, T i R).
- 4354 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'ús del català en els actes oficials del Campionat Mundial de Futbol.* BOPC, 85, 3163 (O); 87, 3324 (R).
- 4355 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre l'aplicació de l'article 10.7 de l'Estatut d'Autonomia pel que fa a la zona tarragonina.* BOPC, 85, 3164 (O); DSPC/P, 102 (R); BOPC, 88, 3405 (R).
- 4388 *Proposició no de Llei sobre la Central Nuclear d'Ascó I i un Pla d'Emergència Nuclear. /CIE/. BOPC, 87, 3318 (O); 88, 3398 (T); 89, 3441 (T); 92, 3553 (T i R).*

c) Procediments acomplerts davant el Tribunal Constitucional

- *Qüestió d'Inconstitucionalitat Núm. 44/82.* BOPC, 72, 2516 (T).
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Patrimoni de la Generalitat.* BOPC, 74, 2551 (C); 77, 2708 (T).
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament de Catalunya contra l'article 28 de la Llei de Pressupostos Generals de l'Estat per al 1982.* BOPC, 75, 2614 (I i Dem); 80, 2851 (T).
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra els articles 7.3, 9.3, 11 i 21.2 de la Llei de Patrimoni de la Generalitat.* BOPC, 77, 2700 (A1).
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei per la qual s'estableixen normes addicionals de protecció dels espais d'especial interès natural afectats per activitats extractives.* BOPC, 77, 2716 (C). 81, 2880 (A1).

III. TEXTOS EN TRAMITACIÓ**C. PROJECTES DE LLEI**

- 2695 *Projecte de Llei de Col·legis Professionals. /JD/. BOPC, 40, 1195 (O); 42, 1343 (T); 43, 1376 (T); 55, 1801 (T); 64,*

- 2240 (T); 73, 2519 (T); 77, 2667 (P); 80, 2807 (T); 84, 3116 (T); 88, 3370 (D); 89, 3430 (T).
- 2698 *Projecte de Llei de Cooperatives de Catalunya. /CPS/. BOPC, 40, 1199 (O); 42, 1343 (O i T); 43, 1376 (T); 55, 1801 (T); 64, 2240 (T); 68, 2342 (P); 70, 2412 (T); 80, 2808 (D); 81, 2863 (T); 87, 3276 (T); 89, 3430 (T).*
- 3654 *Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials. /CIE/. BOPC, 61, 2031 (O); 64, 2240 (T); 66, 2278 (T); 81, 2864 (T); 85, 3148 (T); 90, 3478 (P).*
- 3745 *Projecte de Llei per la qual es regula el Procediment per al Canvi de Noms dels Municipis de Catalunya. /COAG/. BOPC, 65, 2259 (O); 66, 2278 (T); 80, 2841 (T); 82, 2941 (P); 84, 3117 (T); 87, 3275 (D); 88, 3370 (T).*
- 3764 *Projecte de Llei d'Administració Institucional de la Sanitat, Assistència i Serveis Socials de Catalunya. /CPS/. BOPC, 66, 2282 (O i T); 70, 2413 (T); 83, 3075 (T); 89, 3431 (T).*
- 4066 *Projecte de Llei de Creació de l'Institut Cartogràfic de Catalunya. /CPT/. BOPC, 76, 2627 (O); 77, 2689 (T); 80, 2842 (T); 89, 3431 (P); 89 supl, 3471 (D).*
- 4067 *Projecte de Llei sobre Residus Industrials. /CIE/. BOPC, 76, 2630 (O); 77, 2689 (T); 78, 2751 (T).*
- 4301 *Projecte de Llei d'Higiene i Control alimentaris. /CPS/. BOPC, 83, 3076 (O); 85, 3157 (T); 87, 3276 (T).*
- 4443 *Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari destinat a les instal·lacions del Tercer Canal de TV i d'una xarxa de freqüència modulada. BOPC, 89, 3438 (O); 91, 3531 (T).*

D. PROPOSICIONS DE LLEI

- *Proposició de Llei de Normalització Lingüística a Catalunya. /CPC/. BOPC, 39, 1141 (O i T); 43, 1378 (T); 43, 1378 (T); 46, 1480 (T); 67, 2313 (T); 78, 2754 (T); 87, 3277 (P).*
- 3860 *Proposició de Llei sobre Alta Muntanya. /CAM/. BOPC, 68, 2403 (O); 75, 2612 (T); 76, 2636 (T); 77, 2690 (T); 78, 2754 (T); 82, 2945 (T).*
- 4346 *Proposició de Llei sobre declaració com a paratges naturals d'interès nacional i reserves integrals zoològiques i botàniques dels Aiguamolls de l'Empordà. BOPC, 84, 3117 (O); 91, 3531 (T); 92, 3553 (T).*

F. PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

4. PROPOSICIONS NO DE LLEI I ALTRES PROPOSTES

- 4216 *Proposició no de Llei sobre el traspàs de les Universitats catalanes a la Generalitat. /CPS/. BOPC, 81, 2867 (O); 83, 3086 (T).*
- 4357 *Proposició no de Llei sobre el programa de política d'ocupació de la Generalitat a través de l'IMAC. /CPS/. BOPC, 85, 3160 (O); 88, 3397 (T); 89, 3441 (T).*
- 4375 *Proposició no de Llei sobre el nomenament dels membres del Consell Rector i el Gerent de l'Institut Català de Serveis a la Joventut. /CPC/. BOPC, 87, 3317 (O); 88, 3397 (T).*
- 4416 *Proposició no de Llei sobre la destitució d'alcaldes i regidors es-*

devinguda no fa gaire a Catalunya. BOPC, 88, 3398 (O); 91, 3531 (T).

- 4417 *Proposició no de Llei sobre informació, valoració i control de la problemàtica laboral BOPC, 88, 3398 (O); 91, 3532 (T).*
- 4440 *Proposició no de Llei sobre la creació d'un patronat de la Generalitat per a la incorporació a l'escola pública catalana. BOPC, 88, 3402 (O); 91, 3532 (T).*
- 4479 *Proposició no de Llei sobre l'exercici pel Consell Executiu de les competències de la Generalitat en matèria de radiodifusió. BOPC, 89, 3442 (O); 91, 3532 (T).*
- 4497 *Proposició no de Llei sobre la igualtat jurídica de tots els combatents en la Guerra Civil espanyola. BOPC, 92, 3555 (O).*
- 4511 *Proposició no de Llei sobre els nous llits hospitalaris. BOPC, 92, 3556 (O).*

G. PROJECTES, PLANS I COMUNICATS DEL GOVERN

- 4430 *Projecte de Bases per a la Selecció d'Obres a incloure en el Pla d'Obres i Serveis de Catalunya. BOPC, 89, 3443 (O); 91, 3533 (T).*

H. INTERPELLACIONS I MOCIONS

1. INTERPELLACIONS

a) Interpellacions que s'anuncien

- 4539 *Interpellació al Consell Executiu sobre els Gerents de l'Àrea Assistencial BOPC, 92, 3557 (O).*
- 4553 *Interpellació al Consell Executiu sobre els incendis forestals. BOPC, 93 (O).*

2. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

- 4460 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Central Nuclear d'Ascó I. BOPC, 89, 3449 (O); 91, 3533 (T).*
- 4532 *Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre els fets esdevinguts a la barriada del Bon Pastor. BOPC, 92, 3559 (O).*

J. ALTRES PROCEDIMENTS

2. PROCEDIMENTS DAVANT EL GOVERN DE L'ESTAT

- 4500 *Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20.000 milions per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes. BOPC, 92, 3568 (O).*

3. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

- *Recurs previ d'inconstitucionalitat a interposar pel Parlament per impugnar la Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autonòmic. Sol·licitud de Dictamen al Consell Consultiu. BOPC, 93 (O).*
- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat*

contra la Llei de Protecció de la Zona Volcànica de la Garrotxa. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament. BOPC, 93 (O).

- *Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Govern de l'Estat contra la Llei de Fundacions Privades. Compareixença del Parlament. Alegacions que formula el Parlament. BOPC, 93 (O).*